

BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA

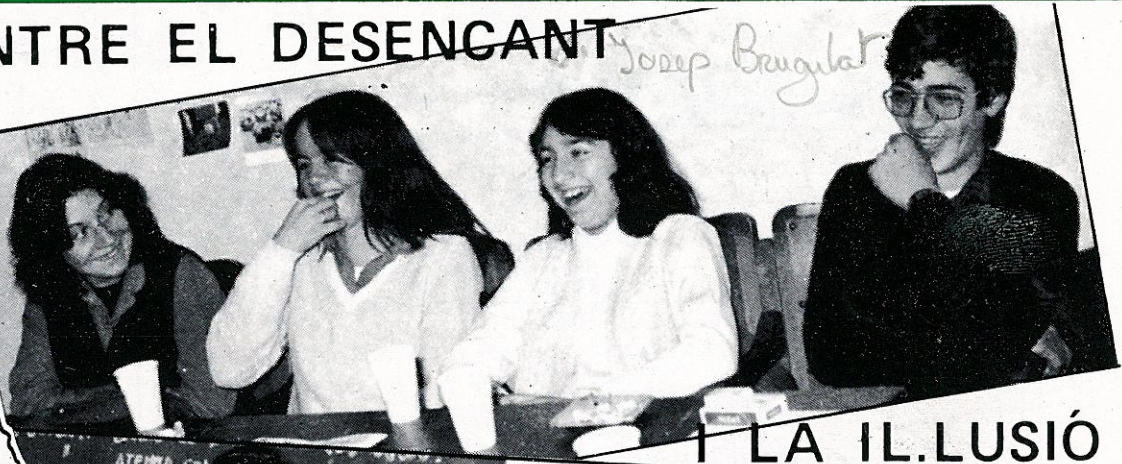
NUM. 20 - GENER DEL 1982

EDITAT PER L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

ADOLESCENTS:

ENTRE EL DESENCANT

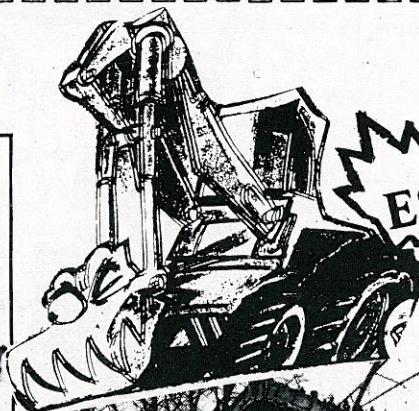
Josep Bruguera

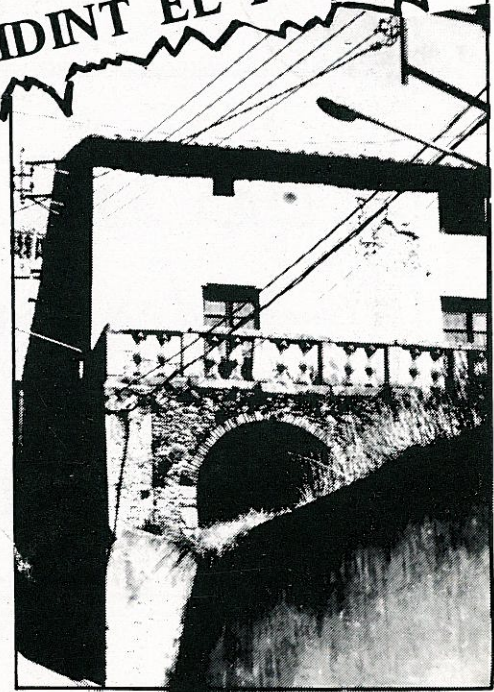
I LA IL·LUSIÓ

COMPTE!!

ESTEM DECIDINT EL FUTUR

CASAS
MASGRAU
SA

SEAT

SERVICIO OFICIAL Núm. 05258

TALLER DE REPARACIONES

COCHES NUEVOS Y USADOS

TOTALMENTE REVISADOS

HUMET

RIEGOS Y BOMBAS

C/. Camprodón, 49
LLAGOSTERA

Tels. 83.02.25
83.02.37

garden center
costa brava

83 04 62 - Cta. Comarcal K. 25.7
de Girona a S. Feliu Guixols

LLAGOSTERA
(Girona)

Hostal

Mas Roure

*La bona cuina
de pagès*

Llagostera 830331

SUMARI

- 1 - Portada: Pifia i Cía.
- 3 - Pòrtic:
"FINS AQUÍ HEM ARRIBAT"
- 4 i 5 - Entrevista a
Miquel Vicens i Bernis
"De rajoler a jardiner"
- 6 - "Temps i Coses: La Carpa"
per P. Parés C.
- 7 a 9 - Normes Subsidiàries
L'Associació de Veïns es
manifesta.
- 10 - "Recordant un ans d'ahir",
per en Tià
- 11 - Curiositats de l'àvia
- 12 - A tots els que es senten
adolescents, per jvb.
- 13 - Acudits d'en Ramon
- 14 a 17 - Els adolescents, la manca
d'il·lusió d'una nova generació
- 18 i 19 - Entrevista a Joan Fortuny:
"La construcció d'un vaixell
artesanal", per Jaume Riera
- 20 - Petites obres d'art
- 22 - "Bon dia Llagostera", per
Cantaclar.
- 23 - Portaveu dels Lectors:
"La llei és igual per a tots",
per un espectador
El Ple
- 24 - Coses del Poble
- 26 - Poesia
- 27 - Una mica d'història...
passat i present,
per X. Ventura.
- 28 - Escacs
- 29 - Esports: Futbol, Handbol,
Bàsquet,...
- 30 - Comentari amb proposta,
Teatre, per jvb.
Mots encreuats.

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut fonamental dels escrits.

PÒRTIC

FINS AQUÍ HEM ARRIBAT!!

Quan vam començar, dèiem que un dels principals obstacles seria el de continuïtat. Entrant ja en el tercer any de vida hem hagut de superar diferents dificultats per anar endavant. Tot s'ha anat solucionant, però ara es tracta de la base. En el proper mes de febrer el Col·lectiu quedarà força desmembrat, degut a la sortida de pràcticament la meitat dels seus components, per raons diverses.

De no entrar nous elements, veiem molt difícil que surti un nou "Butlletí" el mes de març. Observeu que no parlem de col·laboracions escrites o econòmiques, això també són problemes, però en aquest moment totalment secundaris. Cal gent amb ganes de fer, que tingui l'interès que s'ha de posar en tota cosa estimada, que cregui necessària l'existència d'un mitjà escrit d'informació per al poble.

Llagostera ja ha tingut diferents publicacions temporals, la darrera el "Lacustaria". Pensem que ara que hem aconseguit afiançar-na una altra, seria molt trist i lamentable deixar-la perdre. Quedi clar que aquesta responsabilitat no és exclusivament nostra. El treballar per la cultura del poble és feina de tots.

Una publicació escrita, a més d'ésser un mitjà d'informació i comunicació, permet recollir per a demà els moments que estem visquent, dona a conèixer fets, successos, documents, que d'altra manera potser no veurien més la llum. Permet expressar lliurement l'opinió de tothom qui ho desitgi. Possibilita recordar les vivències de llagosterencs, i sempre és una eina d'actualitat.

Qui es senti motivat, o que només vulgui assabentar-se del funcionament del Col·lectiu, pot posar-se en contacte amb nosaltres. Tothom és benvingut.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ:

Marta Albà, Esteve Barceló, Ramon Brugulat, Mercè Carbó, Vicenta Casamitjana, Enric Ramionet, Elena Roget, Arnadeu Rovira, Lluís Torres, Miquel Trias, Joan Ventura, Ruth Vert.

Llagostera, gener del 1982

"BUTLLETI DE LLAGOSTERA"

Núm. 20

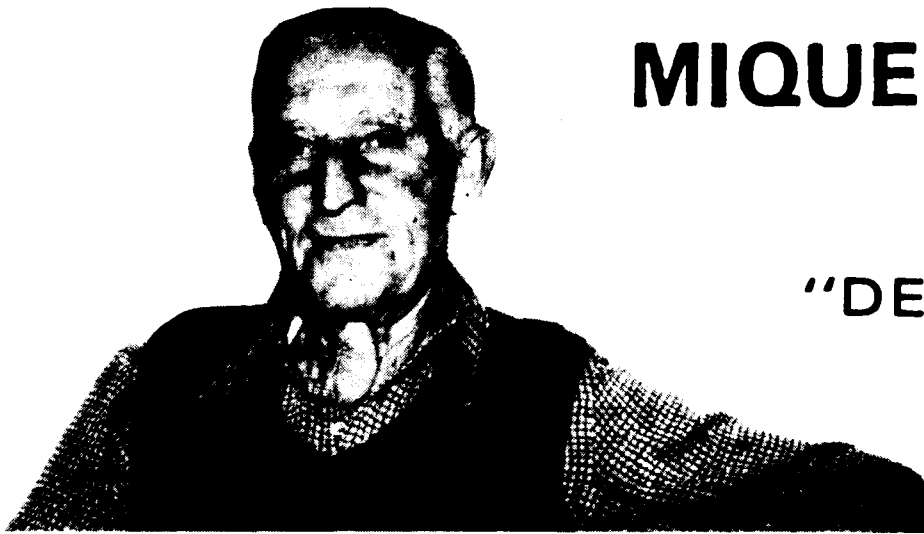
Dirigit pel: Col·lectiu de Redacció

Editat per: L'Associació de Veïns

Apartat 54 LLAGOSTERA

Imprimeix: Gràfiques Duch - Cassà

Dipòsit Legal: GE-300-1980

MIQUEL VICENS I BERNIS

"DE RAJOLER A JARDINER"

Ens hem dirigit a aquest personatge, entre altres coses, perquè la seva professió, rajoler, molt artesanal, ha desaparegut oblidada entre la pols del temps i la nova tecnologia. També va participar activament els tres anys que durà la guerra civil a diferents fronts, Lleida, Osca, Madrid...

Comencem l'entrevista. Ens sorprèn la seva vitalitat. La seva pell té el color groguenc de la terra sense coure. Els seus ulls són petits, d'una transparència cristal·lina.

—Quan vàreu començar a treballar de rajoler?

Des que vaig sortir de col·legi, a 12 anys, com que erem set germans vaig haver de fer moltes coses. Començava a treballar en el Forn de Can Xicó, a la Torre de Sant Llorenç, als 14 anys. El meu pare tenia el Forn arrendat des de l'any 1915. A Sant Llorenç hi havia cinc forns i cadascú es covia el que feia. Recordo el forn d'en Tomàs Feixinaire que també s'anomenava "La bòbila Soler".

—Com es treballaven els rajols?

Els rajols es feien a mà, la terra es moldejava, secava, picava —a l'any trenta vam posar màquina coladora—. Com que la terra era bruta de calç s'havia de colar. Es barrejaven diferents argiles (blanca i vermella) perquè si gués més forta. Quan estava seca es garvellava per treure la calç. L'argila blanca es passava en els safaretjos, després s'hi afegia la vermella per espesir. Quan el

fang estava fet es carregava en carretilles i es traslladava a la pastera, allà es posava en forma de cercle i es començava a treballar amb el motllo —el tauler on es treballava la pasta tenia un engrassador amb cendra perquè la terra no s'enganxés—. A partir de l'any 45, el forn era meu.

—Quants de rajols feia en un dia?

La meua talladora anava a mà,

Miquel Vicens amb un company al front d'Osca.

en un dia normalment em feia 1.000 teules. A la província de Tarragona (Falset), la terra s'engrandeix perquè les terres són magres. Normalment aquí s'havia de comptar un "curt" més del compte per cada costat. En eixugar-se havies d'anar en compte perquè no s'aixequés, doncs sinó en secar-se després es trencava.

—El treball, quan el va deixar?

Vaig fer l'última fornada entre el juliol i l'agost de l'any 1973.

—Què ens podria dir de la guerra?

La guerra va anar molt malament perquè ens van fer lluitar molt i no vam guanyar res. Sobretot a l'últim any, entre fred i gana. Durant dos anys em vaig dedicar a escriure una mena de diari però després quan em van ferir ho vaig perdre tot i més tard em va fer mandra començar de nou, havent perdut els dos anys primers.

—Com va ésser això de la ferida?

Al febrer del 38, quan em van ferir, estava a Teruel, tothom es tingué d'escapar pel mateix lloc. Ens trobàvem a seixanta metres de distància de l'enemic. Vaig passar-me tres mesos entre quatre hospitals, La Vega, La Pasionaria (València), Benicalop i Alacant.

A la retirada, estàvem reculant contínuament, no me'n vaig donar compte. Em van travessar l'esquena per darrera, no em va

M. Vicens ens
mostra alguns bitllets
del temps de la guerra.

tocar el pulmó. Quan un capità em va veure recordo que digué: "Este sí que está mal". Vaig passar tres hores sense rebre assistència, després em van portar a diferents hospitals i a fer vacances. Quan sortí de l'hospital em vaig dedicar a buscar la meua companyia per a continuar la guerra.

—On es trobava quan començà la guerra?

Jo estava en el quarter, de fet ja es notava que passaria alguna cosa grossa, tots els militars ho sabien. Portava cinc dies i mig de quarter i el dia abans de què estallés la guerra em van donar permís; un cop a Llagostera ens van

cridar, fèiem guàrdia en els batallons; més tard ens van fer anar al lloc on fèiem la mili, així vaig tornar cap a Barbastro. Teníem uns fusells txecs que vam estrenar en el combat de Teruel. Quan ens treien de trinxera ens portaven a les forces de xoc, no estàvem mai en el mateix lloc.

—Hi creia en la República?

Carai, i tant! Nosaltres fèiem el servei amb el Govern legítim i estàvem molt tranquils, després el cop d'Estat ho va canviar tot... Encara que no he estat afiliat mai a cap partit, els partits són bons per als que s'hi guanyen la vida. Per parlar de política i que et fotis de gana... Nosaltres treballam perquè ells ens arreglin els assumptes, ara com que no es fa justícia tots fan el que volen. Ara hi ha massa llibertat.

—Expliqui alguna cosa més de la guerra.

En la guerra es van fer tantes injustícies d'un cantó com de l'altre, però ja se sap, sempre té

raó el que guanya. Ara, el fet de què hi hagi setanta partits no es res de bó, n'hi haurien d'haver només dos: boncs i negres. Crec que s'haurien de solucionar moltes coses, aquestes coses que es parlen en els discursos i després no es fan.

A València em vaig ajuntar amb un contrabandista, jo tenia 23 anys.

Quan la línia fou trencada per l'enemic, s'havia d'anar amb barca a Barcelona. Al front de Teruel recordo que va morir tanta gent de fred com a conseqüència dels trets. També vaig fer l'atac contra els comunistes a Madrid, pertanyia a l'exèrcit popular, anàvem contra els comunistes perquè no acceptaven l'armistici i ens vam dedicar a lluitar entre nosaltres del dia cinc fins a l'onze. Els militars, abans cobràvem deu ptes. diàries.

—I després de la guerra, què?

Vaig passar encara no un mes a un camp de concentració a Guadalajara. Vaig sortir gràcies a un aval d'una persona reconeguda.

—Com és que es dediqués a la jardineria?

En plegar el forn, no podia tirar-me a la vida capitalista, en principi treballava amb un de Cassà, però després vam montar entre tres una associació, un s'ho deixà molt depressa, tots junts només vam durar cinc mesos.

—Què fa els dissabtes i diumenges?

Cada dissabte anem a sopar a "Cal Degollat", més tard al "Casino" i fem "el canari", aquest joc no em cansa, amb la "butifarra", en canvi, sempre hi ha crítiques perquè no ho fas prou bé. Els dies de festa, al matí, anem al "Dorado" a fer "la butifarra", sempre la fem de sis. M'agrada molt jugar, però sense calers.

Col·lectiu de Redacció

temps i COSES

L'Angeleta estava intranquil·la. Era dijous d'agost a la nit. Dia de festeig. I el xicot, en Pitu, tot i passar de les deu, no havia arribat. La seva mare prou que l'animava, però ella que sabia el perillós que era la circulació en bicicleta, patia.

La cosa no durà. Que, al moment van sentir la caiguda d'un bicicle, i les fortes malediccions d'en Pitu.

I ella que diu:

--Què t'ha passat, noi?

--Allò que havia de passar!

Aquest carai de sac que se m'ha embolicat amb la roda, i de poc que jo mateix m'escalfo la cara a la voravia.

--Què hi portes?

En Pitu, que ja s'havia recuperat, obrí la saca i en un més que triomfal to, diu:

- Una carpa!

Mare i filla quedaren astorades. De grossa que era. De lluenta i bonica. Dels colors. Del pes...

- On l'has pescada?...

--Al Ter. És clar que el pare m'ha ajudat. I jo l'he convidat per a menjar-la el diumenge. Què us sembla?

L'Angeleta estava cofoia. La mare s'emportà el peix a la cuina i començà a pensar en la manera de guisar-la.

Cal aclarir, arribat aquest moment, que això passava fa uns anys. I que ni la filla ni la

mare, eren dues llumineres, precisament...

La discussió entre les dues dones durà quasi tota la nit. Al final, però, guanyà el parer de la mare, com és llei. La sentència fou:

- La carpa restarà lligada al balcó tres dies. A sol i serena. I res de treure tripes ni budes-llams.

Arribat el diumenge, en Pitu a l'hora d'esmorzar, advertí al pare:

- No mengueu molt. No un faci perdre l'àpat.

- És que amb la calor que fa tampoc me'n sobra.

En ésser al poble -ells viuen en un mas-, com ja passava de la una, feren els dos cap a casa de la xicota.

Notaren quelcom. Com un tuf molt fort. El vell arronsà el nas. En Pitu volgué aclarir-ho:

- Deu ésser la salsa...

Un cop asseguts a taula, notaren la presència del cunyat de la noia: en Xicu Berdal, un homenàs alt i gros com una torre.

- És que li agrada molt el peix -justificà la mare.

Aviat l'Angeleta presentà la cassola. Una cassolassa com un perol. Obrí la tapadora i esgaripà:

- La carpa, nois...!

El tuf es feu més violent. La

noia amb una llosa repartia talls. Al cunyat, plat a vessar. Al xicot i al sogre una bona ració.

L'avi tastà. El noi també. En Xicu segons mejava anava quedant vermell, morat, negre, fosc.. De cop en Pitu feu un salt propi d'un atleta de bones marques. I d'una revolada obrí la porta del carrer i sortí cridant:

--La carpa...!

El pare que no li anava molt lluny, repetia:

--La carpa...!

En Pitu saltava. L'avi corria. I la gent, astorada, els deia:

- Però, què us passa?

--La carpa... La CARPA...!

Així arribaren al mas. I tots alhora es tiraren a la bassa que hi tenien.

L'endemà els trobaren abraçats. Quina manera més noble de deixar aquest món de llàgrimes... En Xicu durà fins a la tarda.

En sentir les campanes de l'enterrament, una dona preguntà:

--A qui enterren avui?

I respongué una vella:

--A la carpa...!

I és que aquesta tragèdia es feu notable en el poble. I tampoc no era estrany que més d'un ciutadà en sentir mal de ventre i basca repetís esperitat:

- LA CARPA...!

L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS ES MANIFESTA

Onze de gener del 1982

EL FUTUR URBANÍSTIC DE LLAGOSTERA DEPÈN DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES

Com la majoria dels lectors sabran, aquest Butlletí pot sortir gràcies al suport de l'AA. VV., entitat editora del mateix des del número 0, el mes de març del 1980.

Els darrers temps de l'anterior Consistori, vam participar activament en la vida municipal. Amb l'entrada del nou Ajuntament, va minvar la nostra actuació, primer per la marginació que hem rebut per part dels mateixos i després per problemes interns (dimissió Junta). Recordem que l'AA. VV. ens definíem com: "...una organització local independent i autònoma, és a dir, al marge d'ideologies polítiques concretes i de qualsevol sucursalisme, amb vocació de millorar dins el possible les nostres condicions de vida, vetllant per un millor desenvolupament dels aspectes socials, infraestructurals i culturals de la nostra col·lectivitat municipal".

Tasques dels dos primers anys.

Vam plantejar i donar alternatives sobre diferents qüestions i problemes que creïem d'interès general, alguns força incompresos per gran majoria de veïns, com per exemple, assegurar la supervivència de "l'Antic Estanc de Dalt" o la denúncia del desviament il·legal d'un rec natural al Pla de Sant Llorenç. D'altres, l'evidència dels mateixos ens donava la raó: escombraries i deixalles pels contorns, motos i circulació rodada (mesures), desguassos "Cases Barates", impugnació a un desenraonat projecte d'ordenació a la Plaça del Carril (donàvem una alternativa; mai més hem sabut res al respecte). Un intent fallit de crear una mancomunitat, primer d'ensenyament, més tard de serveis, amb Caldes i Cassà, que hagués pogut ésser una solució extraordinària a curt termini. En l'aspecte cultural, participació en activitats locals, creació d'una Festa ja arrelada i única com és el "Solstici d'estiu", conferències, i, finalment, la tasca que ens ocupa: l'edició del "Butlletí de Llagostera", amb el lema "Per la cultura i la informació".

Les Normes Subsidiàries que ja havien ocupat aquestes pàgines en la presentació de l'equip redactor al mes de juny, i en la informació al públic de l'avanç, el passat desembre, ens ha fet sospesar el dret de poder intervenir-hi. L'escrit que reproduïm a continuació és el que hem tramés a l'Ajuntament per a deixar constància del nostre testimoni.

AA.VV.

Srs. AJUNTAMENT DE LLAGOSTERA;

A l'atenció de l'Equip Redactor de les Normes Subsidiàries del P.U.

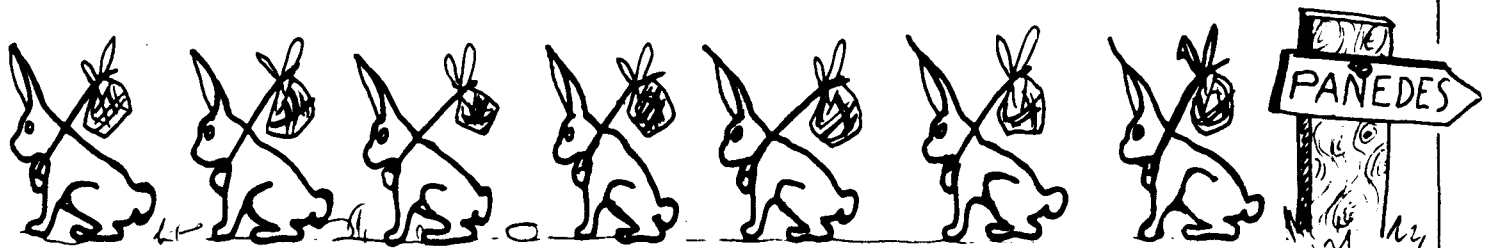
COMENTARIS I SUGGERÈNCIES A L'AVANÇ DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES.

Com a entitat local, que vol estar al marge de qualsevol especulació, amb la convicció de què el nostre únic interès és el millorament de la col·lectivitat llagosterenca, volem fer una sèrie de consideracions-suggerències que esperem que l'equip redactor i poble en general, tinguin en compte, pensant també en la segona presentació (quan hi entren les impugnacions si hi són necessàries), car el futur de Llagostera depèn de les conclusions que surtin de la redacció de les Normes Subsidiàries.

Les decisions només pertocuen al Consistori?

Primer, volem destacar el fet que, deixant de banda els aspectes legalistes, les Normes es redactaran segons les conveniències del Consistori, cosa que ens sembla lògica en teoria, però no en la pràctica. Actualment, de les onze persones que el formen, només venen executant els regidors de C. i U. (set que representen el 56'79 per cent dels votants). De seguir així, l'esperit de la democràcia pot quedar malmès, ja que els votants del PSC (tres regidors que representen el 31'20 per cent) o del PSUC (una regidora que representa el 12'01 per cent), poden no veure's representats en aquesta decisió; i recordem que només va votar el 69'41 per cent del cens.

D'aquesta manera entrem en el dubte i a una evident reflexió: Les decisions del Consistori són tan representatives i majoritàries com semblen?

Aspectes que destaquen de la problemàtica urbanística de Llagostera

Quant els temes que comenten a continuació, hem de clarificar que estem mancats de suport tècnic. Senzillament és l'opinió d'uns llagosterencs que volem el millor per al nostre poble.

Urbanitzacions: Si un tema ens preocupa és la paulatina però constant ocupació dels terrenys de conreu i bosc, d'una forma sovint irracional i especulativa. L'auge i desenvolupament urbanístic ja ha fet el seu "agost", però ara que ens troben en devallada del mateix, quines solucions queden davant els fets irreversibles?: Salvar el què es pugui i procurar que no torni a passar.

No pensem que no s'ha de construir. Qui a vegades ha fet servir aquests tipus d'arguments en contra nostra (que així ha estat), no demostra res més que ignorància. La nostra intenció no és anar contra ningú en particular, sinó contra qui no faci les coses com cal. No demanem gaire, simplement que s'actui COM MANA LA LLEI.

Aquesta llei diu que quan hom urbanitza uns terrenys per a la venda de parcel·les, han de ser amb uns serveis, donant uns tants per cents de zona verda (que no són el marge ni els camins), deixant un sector del terreny per al municipi, sí, en **BENEFICI DEL MUNICIPI**. Fins avui no coneixem cap cessió, l'espai verd sovint és venut, i en moltes hi manquen els serveis o part dels mateixos.

Les experiències negatives fan que tinguem molts dubtes sobre la conveniència o no de nous projectes com el camp d'aviació. L'empresa és ambiciosa, però es complirà? — la venda de parcel·les no està en crisi? — no pot ésser una empantagnada més? Ningú públicament s'ha manifestat en contra del camp d'aviació, i si hom pensa fer-ho ara és el moment, els dogmatismes ja no hi valen. Tenim clar que és una urbanització més, que grava precisament l'únic indret verge dels nostres contorns, el Pla de Panedes. Estem venent els paratges del nostre poble al "progrés", què vendrem quan res no tindrem?

Cada vegada que s'ha parlat (o pogut parlar) amb el Batlle, la solució dels problemes urbanístics s'acabaven amb les Normes Subsidiàries,

i hem hagut de dir "amén". Però, a part dels fets irreversibles, n'hi ha de més recents, com per exemple a la carretera d'anar a Sant Grau, sobre "Can Crispins", hi ha un lleteret que diu "Venta de Parcelas de 15.000 mts²". — Sabem de bona font que la Comissió "Provincial" d'Urbanisme de la Generalitat ha dit que s'havia de parar. — S'ha fet? — Pensem que ja no s'havia de deixar començar.

Terrenys de l'estació: Aquí sembla que l'assumpte està força clar i l'opció de l'Ajuntament també, però volem recordar unes suggerències que vam contestar al PSC, quan va fer una enquesta a nivell d'entitats locals. Ells plantejaven l'alternativa de zona esportiva. Contestàvem i ho reitem, que el projecte podia ésser vàlid, però primer degudament estudiat i aprovat popularment, i en tot cas hi fariem jardins i zona d'esbarjo; conservariem l'edifici de l'estació tal i com és, restaurant-lo. **FARIEM UNA TAULA RODONA PÚBLICA SOBRE EL TEMA.**

Terrenys de les Escoles: Més o menys estem assabentats de les gestions de l'Ajuntament amb els promotors de la destrucció del Puig del General. El Puig era una zona verda que no s'havia d'haver edificat mai. També sabem que els "senyors" promotors ja no volen ni conversacions, i això ens sembla el "Colmo". Després d'haver especulat amb uns terrenys que havien d'ésser d'àmbit públic, i de no haver complert amb els seus deures d'urbanitzadors (esp. desguassos), encara tenen la barra de demanar preus exorbitants per uns terrenys destinats a l'ampliació de l'escola.

Pla de Sanejament: Es el més urgent a dur a terme. La depuradora és totalment insuficient, això quan funciona. Els desguassos van a abocar a recs i rieres sense cap depuració, contaminant les aigües que després bevem... Els recs madrals són un riu de porqueria. Les escombraries i deixalles es poden trobar a molts indrets...

Delimitació del sòl: Un aspecte important de les N. S. és la determinació del sòl urbà, urbanitzable i no

urbanitzable. Totes les noves construccions hauran de seguir unes pautes que fins ara sovint s'ignoraven. L'eixamplament del poble per la banda del Mas Sec, s'ha efectuat amb sistema de parcel·lació, sense tenir en compte la infraestructura que convenia. L'ordenació de carrers i espais verds, té molt de desitjar. D'altra banda casos com el citat del Puig, o la construcció del "guetho" de les "Cases Barates" i "Girona Futur", en un indret humit, sense espai i amb serveis deficients, no s'haurien de repetir mai més.

Conservació d'edificis d'interès artístic-històric. Protecció de paratges pintorescs: No són molts els monuments-edificis d'interès històric-artístic de què gaudim. Sense fer un repàs gaire profund, i deixant de banda els que per si sols destaquen com el Casino, Ajuntament-Església, Museu Vilà, etc., hi ha les construccions modernistes "l'Agrícola", "Can Pallí", "Can Nadal" (Canet), "Can Coris", etc.; el barri de Rera-Mur (zona pintoresca) amb "Can Caciques" la casa més vella del poble, "l'Estanc de Dalt", etc.

Quant a les rodalies hi ha cases pairals de gran valor. Quant als paratges pensem amb les fonts — actualment molt abandonades —, les rouredes "Can Galceran", de Panedes; la Plaça Balladora de Sant Llorenç, la vall de Ridaura, etc.

Epíleg: Indubtablement hi ha molts més temes que considerem d'interès, però no pretenem fer cap memòria. Simplement la redacció de les Normes Subsidiàries, ja és un pas endavant, però la vertadera tasca comença després, una vegada aprovades. Si fins ara hem vist com sovint la llei i els interessos de la col·lectivitat eren trepitjats pels lucratiu i personals, el fet de què tinguem unes regles urbanístiques no ho soluciona tot. Les infraccions hi poden ésser igualment, i és el que hem d'evitar entre tots. D'això dependrà el present i el futur del nostre poble.

Agraïm, de qui correspongui, que d'aquest escrit se'n doni còpia a tots el regidors. Ben cordialment,

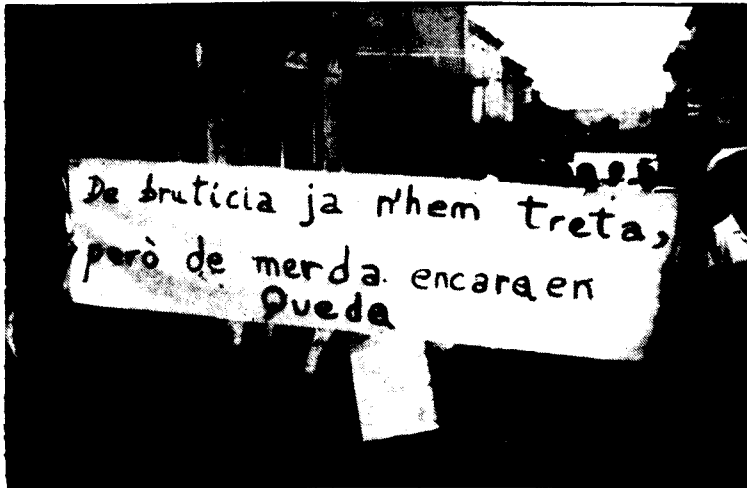
ASSOCIACIÓ DE VEÏNS
"23 de febrer"

A la carretera d'anar a Sant Grau, sobre "Can Crispins" hi ha un lletreret que diu: "Vendo Finca Rústica de 15.000 m.2..." Si ens endinsem pels vials oberts, en totes direccions, veurem que es tracta d'una urbanització més...

Els terrenys de l'antiga estació del Carrilet i el mateix edifici, sembla que per fi seran adquirits per l'Ajuntament. Esperem que es decideixi POPULARMENT a que han de ser destinats.

Els problemes derivats del Sanejament són prioritaris. Aquesta foto correspon a una manifestació de l'Agost-80, dels nens del Casal. Sobren comentaris.

Els terrenys de les Escoles és un dels punts més conflictius, degut al negatiu comportament dels propietaris, i a la vegada promotors de l'urbanització del Puig.

**Associació de Veïns
"23 de Febrer"**

RECORDANT UN ANS D'AHIR DE LA NOSTRA VILA

Per en Tià.

Era el mes de gener del 1928 quan la revista gràfica "Gerona Artística" suplement de "Gerunda", parlava de la sanitat a Llagostera, escrit fet pel servicial metge municipal Doctor Domènec Pascual i Carbó, pare del digne metge que conviu entre nosaltres, el Doctor Pompeu Pascual i Coris.

Llegiu si vos plau...

LA SANIDAD EN LLAGOSTERA

Desseando dar a nuestros lectores una idea del aspecto sanitario de esta hermosa villa, nos ha parecido atinada la publicacion de la Memoria elevada el año último, al Ayuntamiento por el médico municipal Dr. Pascual Carbó, sintiendo que por falta de tiempo no podamos acompañarla de los oportunos gráficos.

Dice así el Dr. Pascual:

Dando cumplimiento a lo preceptuado en el artículo 48 del reglamento de Sanidad Municipal aprobado por R. D. del 9 de febrero de 1925, como Inspector municipal de sanidad de la villa de Llagostera, me obliga a reseñar la Memoria anual correspondiente al finido año de 1926. Debemos felicitarnos de esta Ley por representar este acuerdo el mejoramiento de todo cuanto a sanidad, clave que nos indicará el trabajo hecho y nos enseñará las deficiencias que deben subsanarse.

Excepto del libro de Actas de la J. M. de S. que data del año 1900, transcritos los asuntos que se debatían en las pocas reuniones celebradas y del poco material casi inservible y anticuado que existe en el despacho del Maderero Municipal, es todo lo existente para hacer sanidad; se subvencionaban hace unos años los cargos sanitarios de un modo deficiente y no se incluía en los presupuestos ni una pequeñísima cantidad para que la J. M. de S. pudiera orientar a los Ayuntamientos para mejoras que a la postre fueran beneficiosas para todos.

Afortunadamente parece seguimos distintos caminos, a la creación de Institutos de Higiene en la mayoría de capitales de provincia, la de sanitarios y dispensarios anti-tuberculosos, la obligación de emplear los Ayuntamientos el cinco por ciento del presupuesto en mejoras higiénicas indica que las cuestiones hi-

giénico-sanitarias van por buen cauce, que existe un plan para el resurgimiento de las mismas y que a no tardar tendremos sólidos cimientos el necesario e imprescindible edificio que hará bajar como por encanto el tanto por ciento tan grande de la mortalidad en nuestro país.

Para la Memoria del año 1926, no existiendo datos que concreten y pudieran orientarme sobre estado sanitario de este Municipio, he comenzado buscando en los archivos del Juzgado las partidas de defuncion correspondientes al primer cuarto de este siglo para que puedan servirme de guía, las he catalogado principalmente en enfermedades tipo infantil y vejez ya que la mortalidad primera es la que debemos procurar, sino que desaparezca, cuando menos que tenga una cifra insignificante. Después me ocupé de la estadística de enfermedades infecciosas y su mortalidad con su gráfica correspondiente a los distintos meses del año, servicio de vacunaciones, cuyos datos enaltecen grandemente a los compañeros que nos han precedido, ya que no existe desde 1900 a 1926 ningún caso de morbosidad por viruela. Adjunto también los servicios practicados por el Sr. Veterinario Titular. Y por último señaló las reformas que en primer lugar deben hacerse ya que sin ellas es imposible hacer nada de higiene.

Del estudio de la estadística de mortalidad correspondiente al primer cuarto de siglo, deducimos una disminución notabilísima en mortalidad infantil ya que desde el año 1920 no llega al uno por mil, habiendo llegado en años anteriores a sobrepasar la cifra de un cinco por mil, y felizmente en este último año de 1926 hay un sólo caso por 4.057 habitantes incluyendo no sólo las enfermedades tipo infec-

cioso sino también las correspondientes a enfermedades estivales.

Enfermedades de origen hidrico no existen ni han existido en forma endémica, la cifra de mortalidad en nuestra villa es muy reducida ya que no llega al medio por mil en casi ninguno de todos estos años y reducida a cero en el finido año de 1926.

La mortalidad por tuberculosis en sus distintas formas, continua en los mismos términos que en años anteriores; sería preciso una obra más que de médico, social para evitar la difusión de la misma, es preciso que pudiéramos disponer de muchos sanitarios para evitar la diseminación de gérmenes ya que el aislamiento domiciliario es casi nulo o imposible; importa por lo tanto muchísimo en esta obra social contra esta verdadera plaga del siglo una educación en el que todos los individuos contribuyamos en el cargo público que ocupamos, de que sean cumplidas de un modo perfecto y fiel toda orientación o Ley que nos sea hecha ante sentido.

La mortalidad mayor de esta población recae principalmente en enfermedades tipo hemorragia cerebral y arterio esclerosis y aunque se trate de individuos por regla general ya viejos debemos procurar disminuir el tanto por ciento tan elevado ya que las causas productoras debemos atribuir las no sólo a intoxicaciones por el alcohol sino también a que las aguas que en la actualidad surten a esta villa están excesivamente cargadas de sales.

La comunicación del Sr. Inspector Veterinario Titular de este Municipio transcrita literalmente dice lo siguiente: «Durante el finido año de 1926 se decomisaron por esta I. V. M.

en el matadero público y se inutilizaron 40 pulmones, 45 hígados, 10 bazos, 15 kilos de espurgos procedentes de diferentes especies de reses de abasto sacrificadas. Se hicieron 115 análisis de leches.

Fueron decomisadas en la pescaderia 250 kilos de pescado de diversa procedencia y clase.

Asimismo en el mercado fueron decomisadas unos 230 kilos de frutas y hortalizas.

En la nota del Sr. Inspector Provincial de Sanidad aparecida en el «Boletín Oficial» indica que señalemos las reformas que las deficiencias que existan requieran; para ello es necesario en primer término surtir de lo más indispensable para hacer Sanidad.

Recordando la muy brillante disertación del Dr. Ferret de esta «que el agua potable es el principio de toda higienización urbana: y que sin ella no es posible llevar a cabo la higienización de población alguna».

La conferencia del Sr. Ferret fué profusamente repartida en la población, no voy por lo tanto a indicar las ventajas que debe reportar a la localidad, pues fueron expuestas por el indicado Doctor de un modo claro y convincente.

Para termiar señalaré que sería muy conveniente que el Magnífico Ayuntamiento pidiera al personal técnico de la J. M. de S. le indicara el material imprescindible para que se pudieran verificar los más esenciales análisis de sustancias alimenticias de primera necesidad y así probablemente evitaríamos fraudes que pueden representar siempre un peligro por todos y cada uno de los habitantes de esta villa.

D. PASCUAL CARRO

CURIOSITATS DE L'ÀVIA

Dues fòrmules de begudes casolanes, que feia la meua àvia Maria Teresa

LICOR CASOLÀ DE TARONJA

Ingredients: Dues taronges, mig litre d'esperit de vi de 90 graus, 750 grams de sucre de terròs, una garrofeta de vainilla i mig litre d'aigua.

Procediment: Fondre el sucre amb aigua freda i afegir-hi l'alcohol; després agafeu les dues taronges senceres i la garrofeta de vainilla que hauren trossejat, tot dintre un atuell de vidre i afegir-hi al primer, dit preparat, tapar-lo i deixar-lo en macedaració dos mesos. Acabat el temps de dos mesos filtrar el

licor tenint cura de no tirar-hi el suc espès del cul de l'atuell. El filtrat es posa dintre ampelles, es tapen i es deixen reposar almenys dos mesos dintre un rebost o lloc semblant.

BEGUDA PER A GENT MALALTA: AIGUA DE POMES

S'agafen dos lliures de pomes madures, es pelen i se'ls treu el cor, es bullen amb dos porrons d'aigua fins que quedin reduïdes a sopes clares. Es passen per un colador i s'afegeix sucre a gust de cada u. Es serveix

fred o calent i s'afegeix aigua cas de ser massa espès. X.

A TOTS ELS QUE ES SENTEN ADOLESCENTS

FUGIR ÉS UNA COSA SERIOSA...

Primer va ésser la ironia, després el dubte, ara... francament ja no ho sé. *"Un cop fracassen les solucions col·lectives, hom fuig al darrera de les solucions personals."*

Entrant en el tercer any de vida del Butlletí, amb més o menys encert, número darrera número, he deixat anar els meus pensaments, les petites passions, els criteris no tot el crítics que hom voldria —ja se sap, les concessions quotidianes dels resignats—, i sobretot grans dosis de "ins": inconformisme, incomprensió, ò inutilitat?, ò impotència?...

Aquest mes tenim com a tema principal, l'adolescència. És aquesta edat, la millor època en la vida d'una persona? —Per il·lusions i esperança, teòricament sí, diuen uns. —Però manca l'experiència, afirmen altres. —De què serveix la fe i l'aprenentatge, quan la nostra existència depèn enterament del destí, pensa un escèptic, i això pels no creients és irreversible, i pels creients, allà ells, que ho expliquin a qui vulguin o puguin, clar. Perquè la vida eterna, no deixa d'ésser la més fabulosa de totes les utopies.

"Tot allò que no ens fem nosaltres, no ens ho farà ningú."

Però seguim amb els adolescents. Dins la meua personal i relativament curta història, moltes han estat les hores que he dedicat, també amb més o menys fortuna, al món dels joves, a "treballar pel poble", com sarcàsticament alguns companys ho anomenen, a intentar forjar il·lusions, quan potser jo massa sovint n'he estat mancat, a aixecar amb tímida veu a voltes, més forta d'altres, l'esperit contestatari de qui encara no vol renunciar a l'esperança, a la lluita, si no diària, sí continuada, per uns ideals que se'ns estan desfent entre les mans. Sí, és la crisi! Crisi dels "valors" de sempre, de la moral i les bones costums. Ja no es pot dir al pa, pa i al vi, vi, entre mig hi ha el mot: adulterat. Restem indiferents, insolidaris, és l'afiançament del tant-se-m'en-fotisme. És decadent.

Suposo que per a un sector important de jovent, el 1976 els recorda quelcom més que el primer any de relativa llibertat, després de la dictadura. Aleshores, qui més qui menys, ben segur que érem, ens sentíem, adolescents. Sota l'estendard del Bell-Matí, ens vam agrupar joves de totes les classes socials llagosterenques.

Penso amb el començament, quan la pròpia empresa ens (em) desbordava, o al final en plena davallada (a la tornada de la sempre dura "mili"), quan aquella llum a l'horitzó va minvar, abans que es consolidés. Entremig, la vida, l'existència, una bona època, la lluita d'aquell jovent concienciat, crític, "mandanguero", imaginatiu, sincer, compromès, que ara... ja no sé el que som.

"Perquè, encara ben poca gent ha aconseguit de fer perpetuar l'alegria dels vint anys."

No creieu que vull revifar aquell temps, no, estic en què el passat té a veure molt amb el present, però no miro enrera, com tampoc ho faig endavant.

Fa poc, amb un company, l'Enric Ramionet, un altre "clàssic" del jovent llagosterenc, pensàvem en signar treballs amb el pseudònim de "Eterns Adolescents". En certa manera és aferrar-nos en aquest passat que no tornarà, però també és un pas cap a la il·lusió i a una voluntat de resistència, que no sé si suficient com per subsistir.

El jovent és tant "passota" com ens volen fer creure? Mirem el nostre poble: Quant a l'esport hi ha equips de hoquei, handbol, bàsquet, futbol, motos, etc. Quan al lleure hi ha activitats d'entreteniment i/o culturals, grups com el Bell-Matí (que no és el del 1976, que l'han canviat), el Casal Parroquial, el Teatre, etc. Com sempre el camp més desatès és el de la Cultura en les seves vessants formatives: conferències, xerrades, excursions didàctiques, literatura, pintura, art,... També temes que preocupen a jovent de molts indrets, com l'ecologia, l'anti-militarisme, treballs amb minusvàlids, marginals, etc., tenen ben poca acollida.

Però, és que s'ha de fer quelcom de tot això? És aquest el camí? Val la pena? No és inútil?... Quan se m'ha preguntat si les tasques que duia a terme en el Bell-Matí, AA.VV., Butlletí, les feia per satisfacció personal (es pot interpretar personalisme, ambició de poder...), gairebé sempre he manifestat que per a mí era una càrrega (com per a tothom que està en càrrecs públics sense més pretensió), que de satisfaccions no me'n donava gaires, i que, la veritat, no sabia ben bé el per què o per a qui, ho feia... però que sentia que s'havia, que s'ha de fer. Ambigüetat? Sinceritat? Confusió? En tot cas els dubtes segueixen.

"Tots els problemes humans poden ser sublimats. Tots, a la llarga, llevat d'aquest maldecap continuat per ser."

—I?

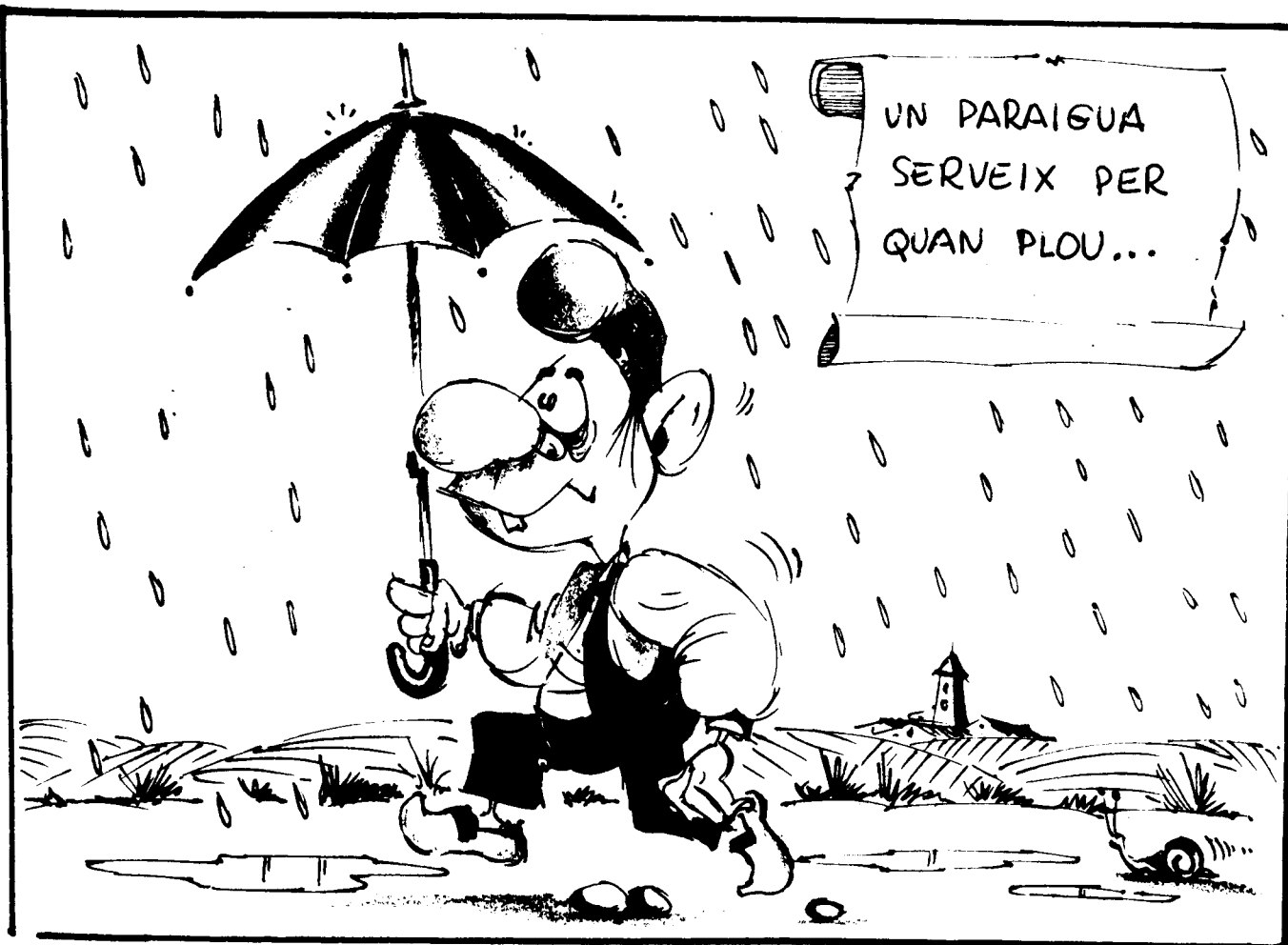
"...Fins que fots el camp sense pensar-t'hi més, o pensant-hi molt, però tant se val, una renúncia és també un acte humà, o no?"

Joan Ventura i Brugulat

Nota: Les frases an cursiva són tretes del llibre "Oferiu flors al rebels que fracassaren" d'Oriol Pi de Cabanyes, que aconsello a tothom qui l'interessi la problemàtica del jovent "...la necessitat de triar entre l'evasió autodestructiva i la fidelitat al compromís amb la seva col·lectivitat."

Dibuix: Ramon

acudits d'en **RAMON**

L'ADOLESCÈNCIA

LA MANCA D'IL·LUSIÓ D'UNA NOVA GENERACIÓ

En el decurs de la vida de la persona, l'adolescència se'ns presenta com una etapa especialment crítica, en la qual cal construir el nou JO en una situació social i biològicament nova.

És difícil concretar en quina època s'és adolescent. Ve sempre diferenciat en funció de les classes o grups socials. S'acostuma a considerar quan la persona entra en el període de 14 a 16 ó 17 anys.

Als problemes de caire personal s'hi afegeixen l'enfrontament i descobriment del món. Cal prendre les primeres decisions que poden marcar definitivament la vida de la persona. Tot això en un moment històric que per a l'adolescent no és precisament el més fàcil.

El percentatge d'atur entre els que busquen el primer treball és molt més elevat que en qualsevol altra situació. Espanya té una característica tristament diferenciadora, una legislació absurda i allunyada de la realitat, permet que els estudis es puguin acabar als 14 anys, mentre l'edat mínima per a entrar a treballar és als 16 anys, i si es fa abans ha d'ésser necessàriament de forma il·legal.

Així doncs, amb la intenció de conèixer i descobrir els problemes dels adolescents, avui hem reunit al voltant de la nostra ja habitual taula rodona, un grup de joves d'edats compreses entre els 14 i els 16 anys. El criteri de selecció partí d'unes llistes de gent que havia acabat l'EGB un o dos anys enrera, procurant fer-hi entrar a representants de cadascuna de les diferents possibilitats (que només treballen o estudien, ambdues coses, o res). Vam cridar els que teníem més a l'abast, unes 12 persones, de les quals en una primera reunió només en van assistir cinc. Entre tots decidirem ajornar-ho i procurar ampliar, amb nous contactes, la concurrència. En aquesta ocasió, va augmentar en dues persones, que si bé és molt menys del que desitjàvem, vam considerar-ho suficient. D'altra banda tampoc podem estar pendants de la indiferència i/o oblit dels que no es presentaren.

Agraïm sincerament l'assistència de JAUME RIGAU, EDUARD VERT, JOAN CUIXART, FRANCESCA SOLER, CARME XIRGU, PILAR BAYÉ i FERRAN FA. Lamentem sincerament la no assistència dels demés convidats.

L'aire animat i desenvolupat de la xerrada dificulta la transcripció de les contestacions. Essencialment ens limitem a comentar les opinions dels set adolescents que ens acompanyaren, de manera que més que reproduir les respostes, exposem les nostres impressions.

"L'ADOLESCÈNCIA"

Un dels aspectes que més defineix a una persona és la seva ocupació al llarg de la major part del dia. Per aquest motiu, en la xerrada que ens ocupa, hem dedicat especial atenció al treball i l'estudi.

Dels set entrevistats, tres es dediquen enterament a l'estudi (dos BUP i un F.P.), dos treballen durant tota la jornada, fent estudis complementaris (Graduat Escolar-Ebenisteria i Electricitat de l'Automòbil), un estudia Informàtica i els caps de setmana treballa a un Bar, una està a casa seva i estudia idiomes.

Per què es deixa d'estudiar?

La decisió de deixar d'estudiar la van agafar perquè no els interessaven bona part de les matèries que es donen. El que si fan tots és continuar estudiant coses concretes per les que hi senten un interès. La majoria no estan satisfets del treball que realitzen o han realitzat, i tots ho fan per ajudar a l'economia familiar.

Si bé d'una forma unànime no creuen que s'aprofiten del jove que treballa, és a dir, a igual treball menys sou, hem pogut comprovar que sovint la seva feina és molt precàriament recompensada, i que la tasca que fan, moltes vegades, no és la millor per a aprendre l'ofici.

"El treball representa independitzar-se econòmicament, no haver de demanar, ni donar explicacions, i poder fer en certa manera allò que un vol."

Referent als estudis hem insistit sobre si estaven fent allò que els agrada, i gairebé tots ho han afirmat, encara que es notava una certa indecisió.

Entrem a comentar llur visió del futur

Se'ls fa molt difícil imaginar a cinc anys vista el futur en general i el seu en concret.

"El futur el veig molt negre, m'ho he plantejat moltes vegades, però ho he deixat de fer". "M'espanta pensar-hi, per exemple, la feina ja és una gran barrera".

Hi havia qui veia un agreujament de les diferències socials. Seguretat, amb una sola excepció, de què hi haurà una tercera guerra mundial, degut principalment a la manca de treball i a la tensió entre els grans blocs polítics. Un altre problema és l'explosió demogràfica, el creixement d'habitants i la disminució dels aliments. També hi ha

esperança amb la capacitat de resolució de l'home, i que si fins ara se n'ha sortit també ho farà d'aquí endavant.
--*Com ocupa el temps lliure el jove?*

En principi cal pensar que n'ha de tenir molt, però aquí ens adonem que llevat una excepció els demés es veuen molt ocupats, podríem dir massa, ja que la majoria només tenen temps per a complir amb llurs compromisos de treball, estudis i participació en activitats programades. Aquesta situació ens sembla greu, ja que pensem que el jove ha de gaudir de temps suficient, que li permeti tenir aficions que fugin de llur activitat quotidiana. Hi ha un cas, que no li queda temps per a res, i l'única activitat que es pot permetre és a base de molt d'esforç.

Així l'únic temps lliure d'aquest jovent, només resta els caps de setmana que normalment dediquen als

La por a una confrontació bèlica, és també present en els adolescents.

següents esbargiments: Periòdicament, gairebé tots a discoteques, però sense convicció, potser més com a única solució. Al cinema quan una pel·lícula crida l'atenció. Tots surten amb colles, i un lloc força visitat solen ésser els Pubs. Tres nois practiquen esport: hoquei i/o futbol. Els altres quatre comparteixen l'afició per les acampades i excursionisme, pertanyen al Bell-Matí. Quant a les noies, totes manifesten que ajuden en les feines de la casa. Els nois només en casos esporàdics. Ens ha sorprès que en general veuen poca televisió, però també llegeixen molt poc. Ens dona la impressió que sovint predomina l'avoriment.

"Hi ha molt poques coses per fer; poques sortides, encara que no sé exactament que és el que és podria fer".

L'adolescent en família: Comunicació? Confiança? Sinceritat?

Els nois en general es senten incompresos, potser amb una excepció. No consideren bona la relació que tenen amb la família, arribant en alguns casos a discussions. Cosa força normal si pensem que a aquesta edat, ja no s'és petit (tampoc gran), però els pares moltes vegades no s'adonen del canvi.

Les noies afirmen tenir bones relacions amb la família, fins i tot, cert grau de confiança, però lògicament, un cert tipus de coses tampoc surten en les converses.

També destaca la preferència segons el tema, per acudir a un o altre (paremare).

Relacions nois-noies. Ha deixat d'ésser tabú el sexe en el jovent?

Pensem que dins els aspectes de la vida, el sexe ocupa un lloc molt important, ja que és la principal forma de relació de la parella. Als joves presents els costa entrar en aquests tema. Hem d'estar donant moltes voltes per veure el que en pensen. Potser el principal problema és la informació. Curiosament els nois no havien rebut cap tipus d'informació dels pares. Les noies en canvi, a diferents nivells, sí. A l'escola els hi han fet xerrades, però poc formatives. També es queixen de

content: "Les noies tenen por, perquè els hi han explicat malament".

—Hi ha uns temes força generals, dels que ens agradaria conèixer l'opinió en forma de breu comentari.

Divorci: La majoria hi està afavor, amb alguns matisos. L'únic que no hi està obertament d'acord, diu que per això es festeja. N'hi ha tres que estan per les dues opcions, però que abans d'haver-hi problemes i conviure mala-

La Xerrada

les donades pel capellà; que fa afirmacions com: "Pensar segons quines coses de les noies és un pecat". Com ha estat norma en moltes generacions, la major informació els ha vingut dels amics. Àdhuc algun afirma que ja ho sap tot...

En definitiva, però consideren el sexe com a molt transcendent, encara que són joves per haver tingut relacions de parella, actualment no n'hi ha cap que en tingui i només un manifesta haver-ne tingut, però no n'està gaire

ment, el prefereixen. Els tres restants, clarament diuen sí: "Tothom es pot equivocar".

"Porro" o qualsevol forma de droga (beguda, etc.), com a forma de sortida davant les dificultats (evasió): Aquí la majoria hi està en contra sense explicar els motius. Només dos estan a favor de legalitzar el "porro" i aquest tipus de drogues fluïxes, ja que si no consideren que és molt pitjor.

Política: Pràcticament tots en viuen al marge, però per la seva curiositat,

reproduïm les contestes (Atenció polítics locals!):

Nois: Una idea socialista, però no del socialisme que es fa per aquí. ...Si es fes servir bé, sí. No hi entenc, no hi vull entendre, ni res.
De petit era socialista, però ara no ho segueixo.

Noies: No en tinc idea.
No en tinc idea, però certes influències familiars em decanten en cas de votació, pel

practica perquè no li agrada. Un que tampoc practica, però creu amb quelcom superior i amb la vida eterna. Els dos restants es declaren obertament ateos.

Collectiu de Redacció

mantingué sempre un aire animat i desenvol't.

socialisme.

Si hagués de votar ara, ho faria per Convergència.

Noi (i colofó): Pitu, pitu, coloritu,...

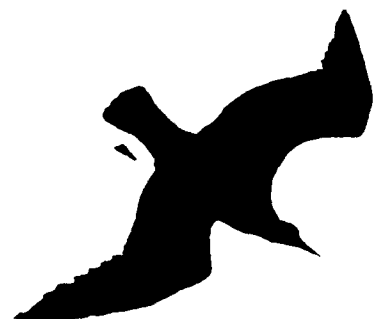
Televisió: És sabuda la influència que exerceix la televisió. Ja dèiem abans que els entrevistats no la veuen gaire. Algú només les pel·lícules o programes en concret.

"Em sembla que la miro massa, és un "Menja-cocos", la informació del

temps no l'encerta mai."

Religió: De tothom és coneguda la gran influència de la religió cristiana-calòlica al nostre país. És un tema que per si sol mereixeria un tractament a part, aquí però només pretenem recollir l'estat actual d'uns joves que fa poc temps eren infants:

Les tres noies coincideixen (com ha estat norma al llarg del diàleg), en què creuen però no practiquen. Dels nois, n'hi ha un que creu, però no

xerrada amb

JOAN FORTUNY

CONSTRUCCIÓ D'UN VAIXELL ARTESANAL A LLAGOSTERA

A uns dos kms. de l'encreuament d'anar a Tossa i des d'aquesta mateixa carretera. es pot veure a mà esquerra -entre els arbres del bosc de la vella casona de Can Vidal- l'estructura metàl·lica d'un vaixell.

Coneixedor de fa temps d'aquesta notícia, un bon dia em va passar pel cap anar a fer una xerrada-entrevista amb el creador d'aquesta meravella.

Ell és en Joan Fortuny, i el primer que li demano és que ens expliqui què ha estat la seva vida fins avui.

"Què vols que t'expliqui de la meua vida...? ...Vaig néixer a Barcelona un 22 d'agost del 1950, tinc per tant 31 anys. He estat maquinista naval, sóc periodista i he estudiat durant dos anys de delineant. Estic casat, sense fills, la meua dona és anglesa i dins el que cap, sóc més que feliç, sense tenir un duro..."

—Bé, ara voldria que parlessis de quelcom molt important dins aquesta vida: el vaixell que estàs fent.

"Doncs sí, és el més important que he realitzat fins ara, i espero tenir les forces necessàries per a poder-lo acabar... Però deixem que aprofiti l'oportunitat per dir que tothom el pot veure, perquè tothom és curiós.

Tothom serà benvingut, sempre i quan el mateix respecte que jo tinc per la gent, aquesta el tingui vers mi. Sempre que no es perdi això, —el respecte és l'última cosa que es pot perdre entre dues persones—, els donaré les gràcies per venir.

Contestant a la teua pregunta, el vaixell ja està pintat per dins i per fora, el motor també està posat, i ara aniré per fer-hi l'instal·lació d'aigua, llum, combustible, etc. He de posar el lastre —que és el pes que aguanta el vaixell— que serà de ferro i ciment, és el més barat... Després em faltará la fusteria que serà amb fustes velles... això sí l'interior serà d'Oregon o Teka Thai-

landesa. Ah! el lastre tindrà un pes d'unes cinc tones i quatre-cents quilos, més o menys."

—Per quan calcules que el tindràs acabat?

"...Ara hi porto dos anys i mig... jo calculo que un any i mig més, posidós com a molt."

—Ens podries fer un petit croquis tan sols perquè en tinguem una petita idea del que és?

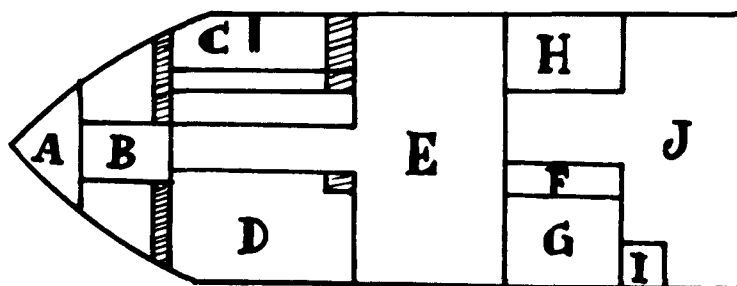
"Sí home!" (S'aixeca del seient, carrega la pipa de tabac anglès, després agafa un llapis i comença a dibuixar).

Diguem Joan, com va ésser que et plantegeixis fer un vaixell?

"Mira és una història molt llarga, pel que te l'explicaré una mica per sobre. Resulta que estava amb un holandès — jo tenia 19 anys— i volíem comprar una sèria de Lands-Rovers per "fotrar el camp" cap a l'Àfrica, intallar-nos per allà i mirar de guanyar-nos la vida el millor possible. Ja saps que als dinou anys es volen fer moltes coses... Després va venir la "mili", l'holandès es va casar i em va dir que ja no en volia saber res més d'allò..."

Total, que estant a la "mili" vaig conèixer a un capità de la marina mercant que em va proposar anar a la conca de l'Orinoco, Amazonas. Vam fer comptes i com que no sortien, se'n va tornar enrera. Més tard va ésser quan vaig conèixer a la que avui és la

CROQUIS DEL VAIXELL

A. Pallet de proa

B. Cambra

C. Cambra

D. lavabo

E. saló

F. Sala de màquines

G. Cambra

H. Cabina i bar

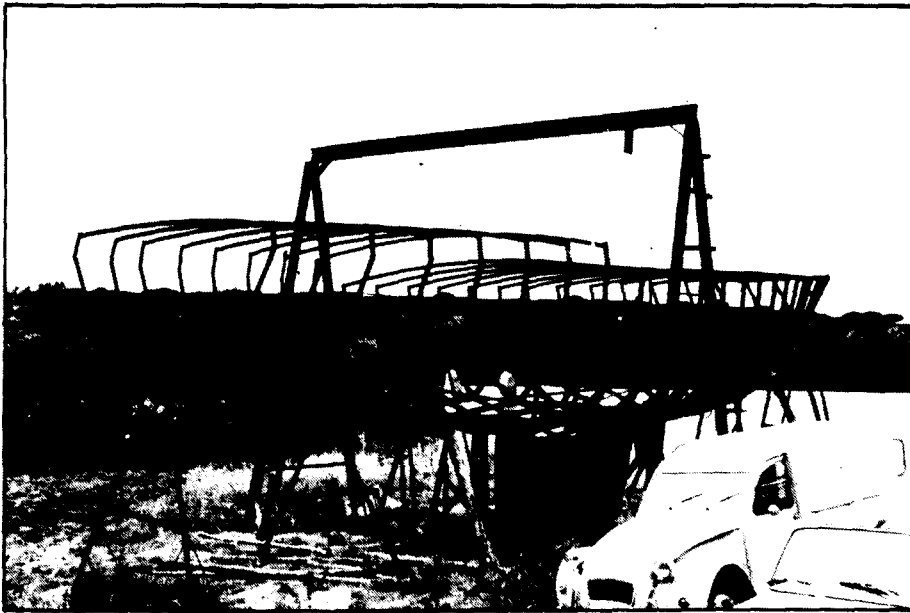
I. lavabo

J. Saló d'estar

Esllora 16'50 - llarg

Mànega - 4'87 ampla

Superfície vèlica - 214 m²

Qui havia de dir que aquest "monstre" de ferro s'hagués de convertir en un Vaixell.

meva dona, la Jenny. Per cert, t'havia dit que el vaixell portarà el seu nom? Això és degut a que va ser ella qui em va donar la idea i em plantejà dur-ho a terme.

Aleshores vaig comprar uns plànols als Estats Units, que em van costar unes trenta mil pessetes... I fins aquí hem arribat. De la manera que t'ho explico sembla molt fàcil, veritat? Pim i pam, i ja el tenim quasi fet. Francament, si n'hagués de fer un altre, diria que no, creu-me.

Ja que has parlat d'economia, quina despesa hi portes?

"Unes vuit o nou-centes mil pessetes, així per sobre. Exactament no ho sé."

-- A part de treballar amb el vaixell, fas alguna cosa més?

"Res més, treballo de ple a ple amb ell."

-- Això vol dir que les despeses són molt més grans que les entrades, no és cert?

"No t'equivoques. Sort del que guanya la meva dona donant classes d'anglès."

-- Doncs si la construcció la fas tot sol, com te les arregles per anar endavant?

"Tinc un amic, en Carles, que és de Salt, que m'ajuda a construir-ho quan té temps. Després, econòmicament, m'ha ajudat molt un amic que tinc a Barcelona que regenta una firma que

es diu "Aquaramas Sant Jordi". La fàbrica d'electrodos KD, que m'han ajudat molt tant material com econòmicament, a la part de planxa i electrodos. Quant a la pintura, el vaixell en aquest moment està pintat amb "epoxy al zinc", la firma Soltum-Valentine ens ha brindat la seva ajuda, tant tècnica com econòmica. També aprofito aquesta ocasió per donar les gràcies a tots, especialment en Josep Martí —pintor— i en Joan Puig —mecànic— d'aquí a Llagostera, tant per l'ajut material com per llur paciència envers mi."

-- Alguna vegada has pensat en deixar-ho tot?

"INO! Mai m'ha passat pel cap això."

-- Confies en què un cop acabat surarà?

"Jo no puc dir ara, si un cop acabat flotarà, però en tinc la confiança, més ben dit l'esperança de què floti."

-- Ja has pensat quina ruta posaràs?

"Estem decidits anar cap el tròpic, ara... ja en parlarem."

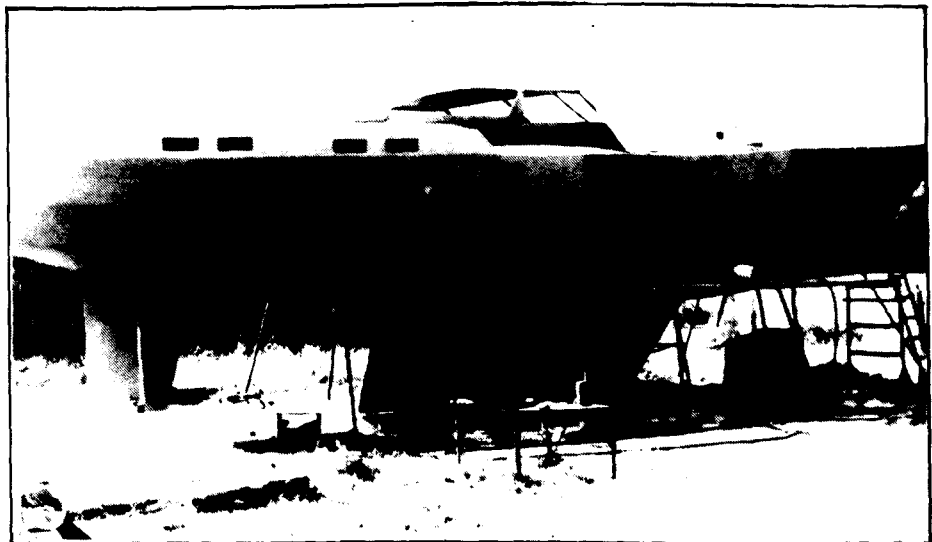
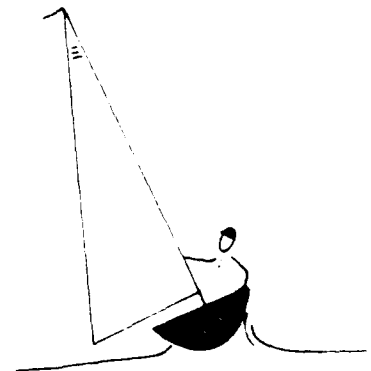
-- Per acabar una pregunta ràpida, quin significat té per a tu la paraula vaixell?

"i Llibertat!"

-- Bé, això és tot, gràcies per haver-me atès amablement. Et desitjo que l'empresa que t'has proposat tingui el més bo dels finals.

"Gràcies a tu, Jaume."

Jaume Riera i Brunsel

Actualment el Vaixell ja està pintat del tot. Pràcticament només falten les instal·lacions interiors.

PETITES OBRES D'ART

Aquest mes els ha tocat als nens i nenes de 3.er Curs dels dos Col·legis, ser els protagonistes de les Petites Obres d'Art, fent una descripció sobre un objecte que els és molt familiar: LA TELEVISIÓ.

El fet de què els nens del Col·legi Lacustària (tots menys un) ens hagin escrit en castellà ens ha sorprès. Pensàvem que a hores d'ara els infants que pugen ja s'expressaven espontàniament en llur llengua materna.

Pensàvem que una de les funcions dels mestres en aquest país era la de treballar per la normalització del català des de l'escola...

La tele és una cosa molt entretinguda (...). A les set en punt de la tarda comencen els programes per a petits i acaben a les vuit en punt. Jo primer faig el deure de l'escola i després miro la tele. Jo suposo que aquestes pel·lícules de matar i tot això no les hauríem de mirar, ara els dibuixos animats ja és una altra cosa. Els dibuixos animats ¡Sí!

Santi Paradedda

Son bonitos los programas, hacen cosas que no me gustan y también hay cosas que aburren pero, es muy bonita la televisión. A mí me gusta: los dibujos animados, Aplauso, las películas, teatro, telediario.

Maribel Vera Martínez

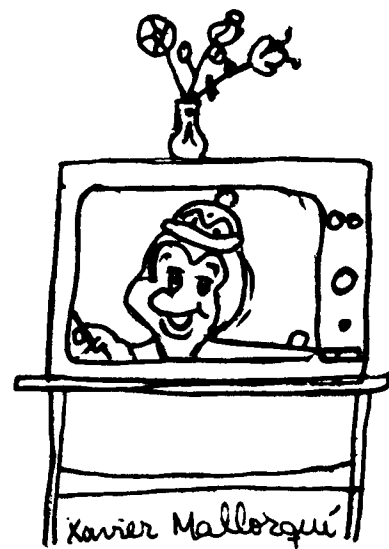
La televisión es una cosa que está bé perquè fan coses per a grans, petits i joves (...). De grans no m'agrada casi res de res. Però de vegades porta discussions, perquè tenim que anar a dormir i no volem perquè ens volem quedar a mirar la televisió, però casi sempre ens anem a dormir. I a més la ger-

mana i les senyoretes diuen que va malalment per l'estudi, per tant diuen que mirar la televisió no ho tenim que fer. Però nosaltres ho fem (...).

Víctor Miquel

Quando la señorita nos dijo que habíamos de hacer una redacción sobre la televisión, yo he querido decir que la televisión nos enseña naturaleza, geografía, las noticias como las de Polonia, partidos internacionales de Football, tenis. También en los ratos que estamos aburridos nos distrae "La cometa blanca" (...). Pero no es decir que en la televisión sólo se puede ver una cadena, en España hay dos cadenas pero en Estados Unidos hay hasta 10 cadenas. Aquí en Cataluña a las siete de la tarde hay un programa en catalán, aún puede que en el País Vaso hagan uno en su lengua. La televisión es un invento extraordinario porque pueden mandar en directo por ejemplo desde Estados Unidos (...). En fin la televisión es un aparato muy útil.

Marcos Frigola

La televisió m'agrada molt perquè surten dibuixos animats i algunes pel·lícules. Però quan s'espatlla, costa molt arreglar-la perquè qui sap, a lo millor se li ha trencat l'antena.

Jo opino que si els meus pares la vulguessin vendre jo no ho voldria mai perquè la televisió m'agrada molt. Sempre que els meus pares no em deixen em poso a plorar com un burro. També faig el deure, després sopo, vaig a veure els dibuixos animats i quan estan me'n tinc que anar a dormir. Però us dic que la televisió és molt maca.

Sílvia Company

La televisión es un objeto que salen muchos políticos. Es muy divertida. En la televisión hacen programas infantiles y juveniles que son divertidos (...). En la televisión los domingos miro "Verano Azul".

Rosa Mari Ortega

La televisió m'agrada molt. Cada setmana fan el "Estel blanc", menys el divendres, el dissabte i el diumenge. El divendres el que més m'agrada és el "Home aranya". El dissabte el que més m'agrada és "Sabadabada" i el que més m'agrada del diumenge és "L'estiu blau". A les notícies ensenyen molt i al telediari també. Ensenyen si fa vent o si plou. Després quan està "Sabadabada" fan concert. Al vespre quan està "Llapis i paper" fan la pel·lícula i abans "Naranjito".

Glòria Comas

En aquest dibuix de l'Antoni Zafra (8 anys) que hem hagut de reduir per manca d'espai, s'observa una clara perspectiva de l'acció dels personatges.

El entretenimiento para no aburrirse. Un modo de información. El método para que no vayamos por esas calles (...). La televisión emite los programas en catalán o castellano. También puede ser de color o en blanco y negro.

Ramón Soler Salvadó
* * *

La televisió penso que és bonica però a vegades fa mal als ulls. A vegades també em renyen perquè miro la tele i no vull parar taula (...). En fi jo penso que és molt divertit, però hi ha algunes que no els hi agrada.

En fi, m'agrada molt.

Jordi Nohé
* * *

Para mí la TV es muy entretenida. Hacen programas muy entretenidos. Los programas están muy bien hechos (...). La tele está muy bien organizada y todos los días la miro. Además es algo de lo más entretenido que tengo en casa.

Jordi Pigem Bufí
* * *

La televisió a mi m'agrada a mitges. La televisió s'espalla molt sovint. Algunes famílies es barallen per la televisió. Per això la televisió m'agrada a mitges. Els programes més interessants els miro. Si estem fent la tasca val més no mirar-la, perquè després la tasca és impossible que surti bé (...).

La televisió si la mirem a la vora ens farà mal als ulls.

Mònica Hierro Morro
* * *

Es un aparato divido en muchas partes, por ejemplo la pantalla, el sonido, la imagen, etc. Es una diversión para todas las edades hoy en día. Si no tuviéramos televisión los días serían muy aburridos y los niños, cuando lloviera, no sabrían que hacer.

Xavier Mallorquí Guich
* * *

La televisió és bonica i m'agrada molt (...). La meva germana sempre la veu i no vol anar a cap lloc. A vegades fan coses avorrides i me'n vaig a jugar amb les amiguetes del barri i juguem a moltes coses divertides (...). La televisió és de tot: maca, lletja, bonica, de tot.

Maria Dolores Díaz G.
* * *

La televisión es muy bonita, me gusta mucho pero hay cosas que no. Pero me gusta mucho porque nos entretiene mucho, como los dibujos de Gual Disney. La televisión para mí es como un chiste de Mortadelo y Filemón.

Eulalia Delgado Sureda
* * *

La televisió a mi m'agrada molt i m'encanta molt, però de vegades fa mal d'ulls (...). I trobo que als nens i nenes els entreté molt. Per la tele de vegades fan coses molt maques (...). Hi ha teles sense color les que van més bé son per a mi, les de color van una mica malament perquè fan mal d'ulls i les de sense color no fan tant de mal als ulls.

Consol Boadella
* * *

La televisión "pamí" es muy divertida y me paso ratos distraídos, me gusta casi todo lo que hacen sobre los muñecos y me gusta más cuando llueve.

Carlos Serrano Carranza
* * *

La televisió a mi no m'agrada gaire (...). La televisió no va bé per als nens que després no estudiem. Els programes que fan a la nit no són per als nens. A mi els dibuixos animats no m'agraden ni en color ni en blanc i negre ni en color. Moltes famílies estan renyides per culpa de la televisió. A mi no em queda temps per veure la televisió perquè faig el deure i després me'n vaig a jugar un rato (...). Abans la televisió era més maca. Les pel·lícules, els dibuixos animats eren molt més macos que ara.

Maria Lourdes Serrano Campmajó
* * *

La televisión es una cosa que cuando te aburres la puedes ver. También enseña cosas a: los pequeños, los mayores, los padres, etc. Puede enseñar: en tierras lejanas, películas de niños buenos, etc. O sea que es buena. A mí los programas de televisión que más me gustan son: El increíble Hulk, Esport Billi, etc.

David Otero

Col·lectiu de Redacció

Sònia Gencher

BON DIA LLAGOSTERA**(RECORDANT UNA GUERRA
1936 - 39)**

Rememorant un temps passat per sempre, recordo una data, un mes un any, de tristos records per a tots els espanyols. I ho recordo amb pesar, amb melangia; aquesta data, aquest mes, aquest any (18 de juliol del 1936), quan va esclatar la GUERRA CIVIL ESPANYOLA.

Del què va passar en aquest fet històric no en tinc una visió molt clara, el que sí sé és que en la mateixa s'enfrontaren pares, fills, germans i amics, entre ells. Uns en defensa d'una CONSTITUCIÓ altres per enderrocar-la, uns per la LLIBERTAT d'un POBLE, altres per la seva opressió.

**QUINS EREN ELS BONS I QUINS
ELS DOLENTS?**

Penso jo que els que en aquells moments defensaven un GOVERN CONSTITUIT estaven en el marc de la LLEI... els altres no.

Aquí segons la HISTÒRIA, uns eren "LLEIALS a la REPÚBLICA", els altres "SUBLEVATS"!

I en l'època passada ens varen canviar els termes, es van dictar sentències, es va afusellar molta gent, simplement per defensar la REVOLUCIÓ.

Quina REVOLUCIÓ?

Qui és que es va REVOLTAR!

Per tant rememorant tot això, aquesta lluita passada que encara recordem i recordarem sempre, aquesta GUERRA FRATÍCIDA entre germans, pares, fills, de bombes i de perills, de gana, de privacions... tot el passat són lliçons que ja mai oblidarem i recordarem sempre... amb perspectives de futur.

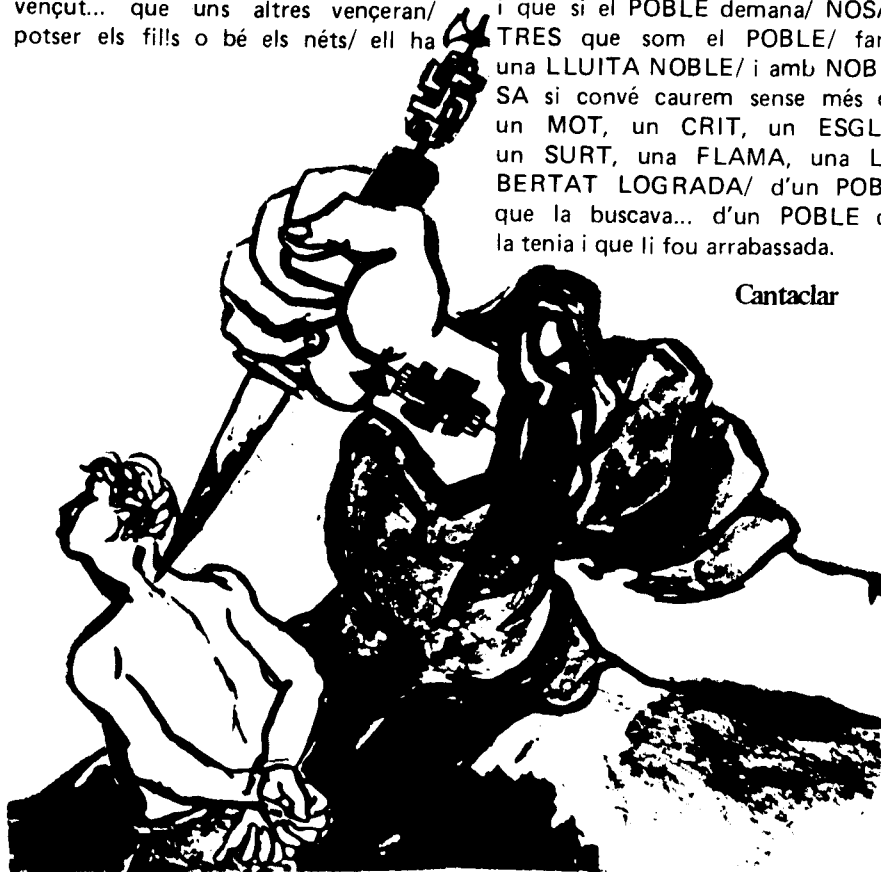
Jo tinc les meves conclusions no sé si equivocades d'aquest fet, i per tant, ara i aquí vull RETRE un homenatge a totes les persones... HOMES, DONES, també INFANTS, que van lluitar i molts d'ells van caure en defensa d'aquest fet.

Un mot de matinada/ un crit, un esglai, un surt/ una lluita desesperada, una flama/ una LLIBERTAT FRUSTRADA d'un POBLE que la buscava/ sentim una pena fonda, un plor, un gemec, un crit d'un home que perd la vida/ que es destrossa la ferida/ que se li ha obert el pit... i veu amb rostre serè/ com se li escapa la vida... és un valent tant se val/ defensa un ideal, ha caigut i no ha vençut... que uns altres vençeran/ potser els fills o bé els néts/ ell ha

sembrat per als demés/ perquè el MÓN sigui millor/ és una lluita impotent que té el POBLE a la MENT... ÉS LA LLUITA DE LA GENT/ no té por se sent valent/ no té fred està calent/ d'una ràbia continguda i no creu en la caiguda/ lluita sens mesura/ vol el fi que ell es proposa i deixa fills i una esposa/ a més què importa una vida sense un ALLIBERAMENT/ si ets bo et diuen dolent i per dolent passaràs.

La vida, la HISTÒRIA tota s'escriu sempre "gota a gota"/ i sempre amb lluita constant/ sense plors, sempre amb un cant/ sempre mirant endavant/ sempre lluita, lluita constant/ que el POBLE està demanant i que si el POBLE demana/ NOSALTRES que som el POBLE/ farem una LLUITA NOBLE/ i amb NOBLESA si convé caurem sense més que un MOT, un CRIT, un ESGLAI, un SURT, una FLAMA, una LLIBERTAT LOGRADA/ d'un POBLE que la buscava... d'un POBLE que la tenia i que li fou arrabassada.

Cantaclar

**JOAQUIM
COMAS
CORRIUS, S.A.**

CONSTRUCTOR D'OBRES

C/. Maïena, 15 - Tel. 83.02.06

LLAGOSTERA

Els hi ofereix els seus serveis de

Fontaneria

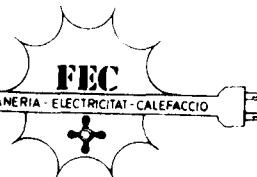
Electricitat

Calefacció

INSTAL·LACIONS

FEC

FONTANERIA - ELECTRICITAT - CALEFACCIO

Carrer Cristòfol Colom, 14 - Tel. 83 04 96

LLAGOSTERA

portaveu dels lectors

"LA LLEI ÉS IGUAL PER A TOTS"

Sr. director de la revista de l'Associació de Veïns:

Em sembla bé que la societat accepti les classes. En l'actual règim polític, les organitzacions en parlen. Per exemple la UCD s'autoanomena "interclassista", la UGT un sindicat de classe, etc., però que la gent confongui la "classe" amb els privilegis, això ja em sembla greu. Jo estava esperant que els nous governants, els nous regidors, tindrien cura de respectar i fer respectar un dels més bonics manaments de les societats lliures i civilitzades que diu que "la llei és igual per a tots". Falsa il·lusió. Estic comprovant que no és així, que malgrat dir-se'n demòcrates o creure-s'ho, no hem canviat gens, continua havent-hi gent menys igual que altres.

Allà, a la Casa de la Vila, el dia de la baralla per l'audiència reial, en què els menuts delerens pels Reis de l'Orient, vam contemplar com un important funcionari municipal estalviava les empentes a les seves amistats, obrint, sols per a ells, i abans que a ningú, les portes de la sala reial.

Pocs dies més tard, a la funció musical del Llibre de Sinera, uns regidors i llurs familiars arriben tard. L'espectacle ja ha començat, hi ha públic que no entra obeint la norma del programa editat per l'Ajuntament que diu que no es permetrà l'entrada quan s'hagi començat la funció. Però com que qui mana, mana, els regidors i llurs familiars entren, i modals a perdre, el públic també. El garbuix és notable i els artistes han de parar provocant tanta vergonya als assistents sensibles com la que els manca als que han permès l'entrada.

Algú pot pensar que són fets intrascendents. S'equivoca. No hi ha actes insignificants i intrascendents en el comportament d'una persona pública. Em sembla que era s'en W. Shakespeare la dita: "Si vols conèixer a un home, dóna-li poder".

A part d'això, em plau felicitar l'Ajuntament per promocionar actes culturals com la presentació del "Llibre de Sinera" de S. Espriu, però potser fóra convenient començar per espectacles més senzills, de no tan alta qualitat per poder iniciar al nostre

públic o almenys explicar convenientment en el programa, la funció que es va a veure i així alguna família no hi portaria els petits sabent que no suportaran l'estona, o altres persones no entrarien enganyades pensant que van a veure un concert de cantants conegudes. Ho dic perquè els infants no van entendre res, i és natural, doncs no era per a ells. Havien de moure's per a compensar l'aborriment. I ho dic també perquè en sortir es va sentir una conversa sense voler. Deien:

- Molta gent, eh! — Ha estat un èxit.
- És un espectacle molt profund.
- Sí, molt profund.
- A mí la que m'ha agradat més és la Marina Rossell.
- Boig! Si no ha vingut.

Gràcies senyor director per la publicació d'aquesta carta, que no està intencionada a molestar ningú i si a intentar un propòsit de perfeccionament de les persones protagonistes. Res més que això.

Un espectador.

EL PLE

8 DE GENER

El ple del dia 8 de gener tingué una curta durada i en la següent ressenya en destaquem els aspectes més importants.

—Entre la correspondència rebuda hi havia una carta de la Diputació comunicant la concessió d'una subvenció de 500.000 ptes. destinades a obres de sanejament.

—S'acordà aplicar contribucions especials del 90 per 100 del seu import en les obres d'enllumenat públic al carrer de la carretera de Tossa.

—A petició de l'Alcalde s'acordà demanar la retirada dels ressaltos que hi ha a la carretera de Girona a Sant Feliu, ja que no estan permesos pel Reglament de Circulació i a més la majoria dels conductors hi passen pels costats, pel que la seva eficàcia es nul·la.

—S'acordà l'adhesió de l'Ajuntament a la campanya per a la normalització lingüística que està portant a terme la Generalitat.

Al final de la sessió el senyor Parés formulà les següents preguntes:

—Es compleixen els terminis establerts a les obres del sector del Cementiri?

Respongué el senyor Viñas dient que hi ha hagut una ampliació de les obres amb el que s'ha prorrogat el termini ficat fins el mes de juny.

—Com està la tramitació de la compra dels terrenys de FEVE?

El senyor Codina digué que hi havia hagut unes modificacions burocràtiques, que ja s'ha mandat la documentació a Madrid i que s'està esperant per signar el contracte.

COSES DEL POBLE

FESTES DE NADAL

Han passat les Festes Nadalenques i amb elles uns dies d'enrenou i alegria. Dels actes que s'han fet durant aquestes, farem un resum a continuació:

Els Pastorets

Els dies 22, 23, 27 de desembre i 6 de gener, es representaren els "Pastorets", organitzats pel Casino Llagosterenc i el G.E. Bell-Matí, essent interpretats per la gent que els havia representat anys enrera. Tots els dies que van actuar va ésser un èxit, ja que fou molta la gent que assistí a cada funció. També el dia 3 de gener els anaren a fer a Sils, on foren molt aplaudits.

Missa del Gall

La tradicional Missa del Gall de la Nit de Nadal va ésser cantada pel mateix Cor de l'any 80, però enguany més reduït. L'església parroquial s'omplí de gom a gom en aquesta Missa tan especial.

Fotografia

Durant els dies de Nadal, en el local del G.E. Bell-Matí hi hagué una exposició de fotografies d'en Francesc Josa Queralt del Prat del Llobregat.

Pessebre Vivent.

També la Nit de Nadal, abans i després de la Missa del Gall, fou representat per gran número de persones el "Pessebre Vivent", aquest any més ampliat. Començava a la Plaça del Castell i seguia a diferència dels altres anys pel carrer Olivareta fins a la Plaça del Mercat, aprofitant per les diferents escenes els bonics racons del nostre "Rera-mur". El dia de Sant Esteve a la tarda, també es representà el "Pessebre Vivent", però per mala sort van estar molta estona sense llum degut a una avaria.

El "Pessebre Vivent" estava organitzat pel G.E. Bell-Matí, igual que el Concurs de Pessebres i Postals Nadalenques.

Anna Ricci i Mercè Torrents al final de la representació del "Llibre de Sinera"

Concert: "El Llibre de Sinera"

El dia 3 de gener s'havia de fer un concert en el Casino Llagosterenc patrocinat per la Generalitat, la Diputació de Girona i l'Ajuntament de Llagostera, però per diferents motius es feu el dia 10 de gener. Començà a quarts d'una del migdia. L'obra ha interpretar era el "Llibre de Sinera" d'en Salvador Espriu, amb música de Mercè Torrents, que tocà el piano. Els cantants foren la Núria Feliu i l'Anna Ricci, ja que la Marina Rossell no pogué assistir. També actuaren el quartet vocal "Scherzo" amb Maria Dolors Martí, Cloti Miró, Carles Prat i Jordi Antonin, i els recitadors foren en Celdoni Fonoll i la Núria Candela.

El local del Teatre del Casino Llagosterenc estava molt ple i el concert es desenrotllava amb normalitat, fins que gairebé un grup de 25 ó 30 persones varen entrar fent molt de soroll i enrenou, fins i tot obligant a parar als cantants. No sabem per quin motiu van deixar-los entrar ja que els programes posaven ben clar que no entraria ningú una vegada començada l'obra. Tampoc sabem per què molts de pares porten llurs fills de poca edat a actes d'aquest tipus, on les criatures s'avo-

rreixen molt i fan soroll molestant als que escolten el concert.

Mostra d'Il·lustradors i Llibres en Català

Durant els dies de Nadal, en els baixos de l'Ajuntament hi hagué una Mostra d'Il·lustradors i de Llibres en Català.

Aquesta exposició estava patrocinada pel Servei del Llibre del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat. S'hi exposaren unes 70 obres, de les més recents, de 15 coneguts professionals de la il·lustració de llibres per a nois i noies. També junt amb aquesta exposició de dibuixos n'hi havia una de llibres en català. Durant els dies que estigué oberta, fou molt visitada per gent de totes les edats.

La inauguració de la Mostra es feu el 22 de desembre amb una xerrada sobre "Els llibres i els infants" a càrrec del Sr. Josep Maria Ministral i Masià, director del Col·legi "Joan Bruguera" de Girona, amb l'assistència de nombrosos públics.

Concurs de Pessebres i Postals Nadalenques

Enguany el jurat estava format pels Srs. J. Mayol, F. Lloveras, G. González, J. Romo, Ll. Ventura, J. Calvet, S. Parés, N. Amat, i atorgaren els següents premis:

Categoria Tècnica: Jaume Vilanova

Categoria Típica: 1.er Mercè Cuixart

2.on, Joan Company

3.er, Germans Ventura

Al Concurs de Postals de Nadal hi participen gran nombre de nens i nenes dels col·legis de la vila. El jurat d'aquest concurs estava format per: J. Calvet, F. Lloveras, S. Parés, J. Lloveras, F. Albertí i N. Amat, essent guanyadors de les diferents categories els següents:

De 5 a 6 anys: 1.er, Sandra Soler
2.on, Jordi Pla

De 7 a 8 anys: 1.er, Ramon Soler
2.on, Jordi Parés

De 9 a 11 anys: 1.er, Daniel Galan
2.on, Margarida Codina

De 12 a 14 anys: 1.er, Isabel Ventura
2.on, Xavier Selis

Pista Poliesportiva

El dia 27 de desembre estava prevista la inauguració de la Pista Poliesportiva que s'ha construït al costat del Camp de Futbol, però degut al mal temps es traslladà al 10 de gener. Dels actes d'aquesta inauguració ja en parlem a la secció esportiva.

"Els Reis"

Molt animada estava la plaça el dia 4 de gener, ja que es trobava allà el "carter" dels "Reis Mags" per tal de recollir les cartes de la mainada. Foren molts els nens i nenes que hi acudiren. El "Carter Reial" donava a cada nen que li portava la carta, una bossa de caramels i un pito.

El dia 5 de gener, vigília de Reis, a les set de la tarda es concentrà molta gent pels carrers on tradicionalment passa la Cavalcada dels Reis. Enguany anaven en tres carrosses molt ben adornades i eren seguits per tres camions també molt ben decorats i plens de regals. Obria la comitiva l'Orquestra de Llagostera.

També com és costum abans d'anar a l'Ajuntament on donarien caramels a la mainada, feren una visita a tota la gent de l'Hospital, portant-los-hi uns regals.

Cursa de Sant Esteve

El dia de Sant Esteve es feu la segona Cursa Popular organitzada pel Casino Llagosterenc. No hi participà tanta gent com a la primera edició, només unes 60 persones, quedant en primer lloc i per les diferents categories els següents:

1.er, Àngel Velàzquez, de Salt (el mateix que va guanyar l'any 80)

Primera dona més gran: Mercè Salvadó

Primer home més gran: Ramon Bayé

El participant més petit: Ramon Soler

Visita a l'Hospital

El passat 8 de gener, una quinzena de nois i noies del poble passaren la tarda amb els residents de l'hospital i algunes Germanes, cosa que es ve fent per aquestes dates des de ja fa uns anys. El fet fou senzill, però bonic. Es celebrà la Missa, es va fer una mica —força— de gresca, es va cantar i, des del més gran al més petit, ballaren.. També es va fer cagar el tió, el qual va estar molt generós, aconseguint recollir una taula molt grossa ben assimbrellada de regals. Aquests havien estat generosament donats, i sense cap rèplica, per les diverses botigues de Llagostera.

Estirada de Corda

El dia de Reis al matí es feu una prova "d'estirar la corda", en els terrenys de l'estació, en la que hi van participar nou equips, que està molt bé si pensem que és la primera vegada que es realitza aquesta ja vella competició popular. Va quedar campió l'equip de Campllong, seguit del Palafugell, Black Cat I (Llagostera), Gattarics de Campllong, Black Cat II (Llagostera), Els Bèsties (Llagostera), L'Estirada (Llagostera), Cal Degollat (Llagostera), Els Nens (Cassà).

Òpera Rock "Evita"

El proper dia 6 de febrer es representarà l'òpera rock "Evita", que es farà mitjançant el "play back", és a dir que els actors només hauran de fer la mimica, mentre la música i les cançons surten del disc.

L'actuació serà en el Teatre del Casal Parroquial, durant els dies 6, 13 i 14. Esperem que obtingui un gran èxit.

Col·lectiu de Redacció

JO COMPRO, JO VENC

Aquí tothom qui vulgui, hi pot anunciar el que li sembli.

Especuladors abstenir-se.

*— Venc Cota-74 / 123 c.c. Molt bon estat.
Preu: 25.000 ptes., negociables
Raó: Can Tordera

*— Venc gran pista tren HO, incluit taula i tot l'equip.
Raó: 83.03.15

*— Venc motxilla i sac de dormir.— Raó: La redacció.

*— Professora nativa dona classes d'anglès a tots nivells.
Raó: Jenny Bartlett - Avda. de la Mata, 2

*— Venc encostipat molt persistent. Preu a convenir.
Raó: Tel. 830.00.00

*— Es donen classes aquest hivern d'E.G.B., BUP i màquina.
Raó: Concepció, 9

poesia

PER LES DRECERES DE L'ALBA

L'alba neix allà al lluny
i ara ve a festejar-me
oferint un cant de llibertat..
L'alba allunyada
com la felicitat.
Dreceres fecundes buscaria;
el món està enfebrat.
On és la poesia?
On és el benestar?
Dreceres de llum jo buscaria...
no sé on les buscar.
L'alba neix en llunyania
difícil de capçar.
La lluita hereoica per la vida
no m'hi deixen anar,
el cor se'n ressent de la ferida
i em priva de lluitar;
jo no soc el que seria
si tot fos més pla.
Dreceres de l'alba que conviden
a un viure més humà.

Josep Calvet

BORRASCA

Les gavines volen baixes,
el cel està encapotat,
la nuvolada s'escampa...
Plou en el mar,
el mar d'onades creixents
i d'escumes violentes,
que prelúdien tempestat
i, les barques de la platja,
en terra s'han endinsat.

Les gavines volen baixes,
i cau un bon ruixat.

Josep Calvet

LLIBERTAT

Sento una fredor, una pena
una argolla, una cadena,
sento el cor que em tambaleja
el pit m'oprimeix, m'ofega.
Tinc una pena, una angoixa
d'una lluita tenebrosa
sempre amb la veritat...
Cridant per la LLIBERTAT.
Ràbia, sempre sostinguda
d'una LLIBERTAT viscuda,
ànsies de la TERRA meva,
també aquesta TERRA és teva.
D'un cel roig d'aquesta TERRA
que el SOL reflexa en la serra,
dóna verdor a la floresta
i més groc a la ginesta.
Cara al vent, el front alçat
en pos de la LLIBERTAT,
nostra TERRA no ens allunya
defensem-la CATALUNYA.
Tenim fe, tenim coratge
som valents... tenim avantatge
quan alcem bé la SENYERA
serà sempre la primera.

J. Riera

BOCÍ DE "L'APRENET"

Sèrie periòdica de quartets
(aquestes, dedicades al meu fill Quim)

EL CARRILET

*A la vila ens passava,
traient fum... un carrilet,
que a ningú esperava,
quan cridava el xiulet.*

*Sempre disposat estava,
per dur-nos a Girona,
més... en molts llocs parava,
a reposar una estona.*

*Avall tenia avantatge:
corria esverat... content;
amunt mancava coratge,
doncs... bufava de valent.*

*Sols queda l'estació;
sembla que... entre nosaltres...
ja tenim discussió:
que els uns... Museu i els altres...*

Llorenç Ventura i Sabarí
—Gener 82—

VESPRADA D'HIVERN

— Vora el foc—

*En un crepuscle llunyà recollí de
les teves tendres mans un regal.
Per demostrar-te agraïment no van
ésser suficients les mercès donades, sinó
que un llarg petó s'adormí en els
nostres vermellencs llavis assedegats de
passió.
Fugiren les paraules, solament els
nostres cors i ànimes parlaven...
El foc d'aprop nostre ens mirava,
envejava i ens... perdonava.*

"Margarida del Cabo"

UNA MICA D'HISTÒRIA... PASSAT I PRESENT

La gairebé sempre poc efectiva diplomàcia espanyola, per una vegada, ha tingut un gest que crec és mereixedor de l'aprovació de tots els estaments del poble espanyol. Em refereixo, naturalment, a la manifestació de rebuig a l'estada dels flamants prínceps de Gales a la plaça de Gibraltar, i quina repercursió, aparentment més important, ha estat la no assistència dels Reis d'Espanya a la cerimònia nupcial del futur Rei de la Gran Bretanya.

Sí, no hi ha dubte, Gibraltar és un tros de terra, millor, diria jo, una porció rocosa de 6 qm². que pertany a Espanya, i que des de fa 277 anys està ocupada per estrangers.

Molt s'ha escrit, i es podria continuar escrivint, respecte a les causes originàries de l'esmentada ocupació, pels anglesos, de la "Roca". Sintetitzant es podria raonar la debilitat del govern de l'època, les corruptudes estructures, etc., etc... però, sobre tot, caldria assenyalar la constant divisió entre els espanyols sense la qual no hagués estat possible perpetuar l'expoli.

Sense ànim d'establir comparances, però sí de similitud-efecte, voldria centrar l'atenció sobre uns fets més recents i de diferent problemàtica, però que en els fons són coincidents i susceptibles d'afectar en tant o major grau l'orgull dels espanyols que el "sentinella anglès de Gibraltar".

Recent acabada la Guerra Civil Espanyola —jo diria: el forçat suïcidi dels espanyols—, els guanyadors, impregnats de l'aparent força dels moviments de modanazi-feixistes que, al seu entendre, eren els monopolitzadors del sentir patriòtic espanyol, van emprendre una sèrie de tumultuoses manifestacions amb amenaces de prendre mesures de força per a restituir el Penyal a Espanya. Com sabem, els resultats de tal aldarull no solament van ésser negatius, sinó que foren ridiculitzats.

Uns anys més tard, acabada la Segona Guerra Mundial, les guanyadores, però maltractades, democràcies occidentals, en el rebuig dels totalitarismes, marginaren Espanya, deixant-nos sols amb els nostres nombrosos problemes i la nostra misèria.

Conseqüentment, la situació del franquisme es va fer inaguantable, però abans que baixar-se del seu pedestal i fer taula rasa amb les seves manifestacions patriòtiques, malgrat que continuaren mantenint-les en els seus al·legats triomfalistes, el cert és que a l'any 1953 van subscriure un vergonyós tractat amb els EE.UU. que hipotecava de forma ignominiosa zones vitals i molt més extenses, de la nostra pàtria, que la de la Roca de Gibraltar. Per a res es tingueren en compte les opinions i el sentir dels habitants de les zones on ubicaren aquells perillosos "polvorins", que, en part, segueixen allí, i, com s'ha demostrat darrerament, contra la voluntat dels municipis que es veuen obligats a acollir-los.

Baix el mantell protector de la poderosa "democràcia" nordamericana s'obriren novament les portes de les democràcies europees, i el franquisme pogué seguir el seu camí "triomfal", exercint una inacabable repressió, i mantenint així, dreta la muralla de divisió entre les dues Espanyes.

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

SUPERMERCAT MERCÈ

Camprodon, 31 - Tel. 83.03.94

Carns i Embotits REMIGI GASCONS

Migdia, 21 - Tel. 83.01.54

Carnisseria M. ESTEVE

Tomàs Boada, 12 - Tel. 83.02.14

Carnisseria MIQUEL

Almogàvars, 13 - Tel. 83.02.99

Articles pel NOU NAT i JOGUINES

Barceloneta, 13 - Tel. 83.03.13

Carns LLUÍS RIBAS

Camprodon, 4

JOAN PARÉS, lampisteria

Jaume I, 8 - Tel. 83.03.28

FRANCESC XIRGU, recader

Tel. 83.01.57

FRANCESC PI, fusteria

Àngel Guimerà, 6 - Tel. 83.02.22

ENRIC MONTIEL, agència

Calderers, 5 - Tel. 83.03.62

MOBLES SOLER

Àngel Guimerà, 6 - Tel. 83.00.44

M. DEULOFEU, rostitseria

Donzelles, 31 - Tel. 83.01.77

CLIMENT FRIGOLA, pastisseria

CARBÒNIQUES FUYÀ

P. Romeu, 1 - Tel. 83.06.62

CA L'ANDREU, barberia

Passeig, 5

EDIT - Robes per a la casa

Passeig, 58 - Tel. 83.05.30 - 3

Aquarama SANT ANTONI

Comte Guifré, 21 - Tel. 83.03.21

JAUME FA, lampisteria

LLUÍS CAMACHO MORENO, pintura i decoració - Maiena, 4 - Tel. 83.05.49

SOLEDAT, articles regal i llistes de noces
Panedes, 33 - Tel. 83.02.11

ELECTRÒNICS CODOLAR

C/. Camprodon, 11 - Tel. 83.04.77

VILALLONGA - Confeccions

C/. Àngel Guimerà, 24 - Tel. 83.02.55

CAL DEGOLLAT

Telèfon 83.01.29

CAMPIONAT D'ESCACS "TRÒPIC-CAFÈ"

Continua el Campionat d'Escacs del "Tròpic-Cafè" i encara que resten partides per jugar, ja es pot endevinar quina serà la tònica del mateix.

En els primers llocs de la classificació figuren P. Pascual i J. Ventura amb només 1/2 punt perdut cada un d'ells. Els segueixen C. Soto a un punt i un petit grup de tres jugadors amb 2 punts perduts: Rto. Pascual, J. Vila i G. González.

Si mirem la classificació per darrera veurem a J. Fontanals i Fdo. González en un lloc no massa lògic tenint en compte llur joc.

Veiem doncs, els resultats i classificacions que fins aquest moment s'han produït.

4.ª Ronda - 7 desembre 1981:

J. Ventura-P. Pascual	1/2-1/2
J. Vila-J. Fontanals	1-0
Rto. Pascual-G. González	1-0
J. Rauric-S. Masnou	0-1
J. Carbó-A. Ventura	1-0

5.ª Ronda - 14 desembre 1981:

Fdo. González-J. Ventura	0-1
A. Rovira-J. Salvador	0-1
A. Ventura-J. Raurich	1-0
S. Masnou-Rto. Pascual	0-1
C. Soto-J. Carbó	1-0
J. Fontanals-Fdo. González	1/2-1/2

6.ª Ronda - 21 desembre 1981:

A. Ventura-J. Salvador	1-0
J. Fontanals-Rto. Pascual	1/2-1/2
Fdo. González-J. Vila	0-1

7.ª Ronda - 28 desembre 1981:

Rto. Pascual-Fdo. González	1-0
J. Salvador-S. Masnou	0-1

8.ª Ronda - 4 gener 1982:

J. Ventura-C. Soto	1-0
A. Ventura-A. Rovira	1-0
S. Masnou-P. Pascual	0-1
J. Vila-Rto. Pascual	0-1

CLASSIFICACIÓ

	Jugades	Guany.	Empat.	Perd.	Punts
1.- Robert Pascual	8	5	2	1	6
2.- Jaume Ventura	6	5	1	0	5'5
3.- Pompeu Pascual	5	4	1	0	4'5
4.- C. Soto	6	4	1	1	4'5
5.- Josep Vila	6	4	0	2	4
6.- Salvador Masnou	7	3	1	3	3'5
7.- Amadeo Rovira	6	3	0	3	3
8.- Andreu Ventura	7	3	0	4	3
9.- Gervasio González	4	2	0	2	2
10.- J. Carbó	5	2	0	3	2
11.- Fernando González	6	1	2	3	2
12.- J. Salvador	6	1	0	5	1
13.- Jordi Fontanals	6	0	2	4	1
14.- Josep Raurich	5	0	0	5	0

Reproduïm aquesta partida per les brillants alternatives que es produïren.

Blanques: Jordi Fontanals

Negres: Salvador Masnou

Obertura Espanyola

1.- P 4 R,	P 4 R	2.- C 3 AR	C 3 A D
3.- A 5 C D,	P 3 T D	4.- A 4 TD	P 4 C D
5.- A 3 CD,	A 4 AD		

Queda plantejada l'obertura espanyola en una variant poc freqüent per part del negre, més popular és 5..., C3AR; 6. 0-0, A2R; 7. P 3 AD, 0-0. Entrant en l'anomenada variant tancada.

6.- P 3 AD, C 3 AR
7.- P 3 D,..... Jugada passiva, veient el "esperit de l'obertura" es podia continuar amb l'enroc o bé. 8.- PxP, A3C; 9. A2A amb avantatge blanc. 7.-..... C 4 TD?? 8.- A 2 AD, el blanc no s'a profita de l'error negre, hagués estat millor.

8.- CxP, amb el guany d'un peó i ocasionant força problemes defensius al negre.

9.- 0-0,	P 3 D	10.- A 5 CR,	P 3 TR
11.- A 3 R,	A x A	12.- PxP,	0-0
13.- P 4 D,	A 5 CR	14.- C D 2 D,	T 1 R
15.- P 3 TR,	A 4 TR	16.- P 4 CD,	C 2 TR

17.- A 3 CD, o bé P 5 D amb sèries dificultats d'espai pel negre.

	17.-,	C 3 AR
18.- D 1 R,	A 3 CR	19.- C 4 TR, A 2 T
20.- D 3 CR,	P 4 D??	21.- PxPD, C x P

22.- T 1 AD??? Altra vegada no s'aprofita de l'error negre de la jugada vint, per exemple: 22. P4R!, C3AR;

23. TxCl!, Dx C; 24. T1AR i les línies defensives negres s'enfonsen, amb la jugada del text el blanc queda en desavantatge.

23.- P A x P,	T x P	24.- D 2 AR,	C x P d
25.- D x P j,	R 1 T	26.- A x C,	C 7 R j.
27.- R 1 T?? obligat era R2A ó R2T, ara el negre acaba la lluita de manera espectacular.		27.-	C 6 C j.

28.- R 1 C,	Dx C	29.- A x T,	C 7 R j.
30.- R 1 T,	T x P j.	31.- P x T,	D x P mate.

El que dèiem i amb el sacrifici d'ambdues torres.

C. Jave

FUTBOL

Continua la regularitat del primer equip que cada setmana va guanyant punts decisius i s'apropa al primer classificat, l'Amer, que ara sols ens porta dos punts d'avantatge. Hem restat pendents del resultat d'aquest partit (Amer Llagostera, 17/1/82) i escrivim aquestes ratlles quan ja sabem que l'encontre no s'ha pogut disputar degut a la pluja i al mal estat del camp de joc; haurem d'esperar, per tant, fins a la data que la Federació fixi per a la celebració d'aquest duel. Important és ressenyar, per altra banda, el gran nombre de gent de Llagostera que viatja a Amer per presenciar el partit. Ben difícil serà perdre, davant qualsevol equip, amb una afecció tant nombrosa i disposada a recolzar els jugadors.

el dia 6 de gener s'inicià el I TORNEIG ERNEST MASCORT al qual hi participen els següents equips:

Grup A — Sils, Palafolls, Tossa i Llagostera.

Grup B — La Celler, Salt, Cassà i Vilarroja.

En aquest tornei es disputaran dues fases. La primera per sistema de lliga que donarà un campió i un subcampió en cada grup, els quals, en la segona fase s'eliminaran entre ells. Els partits es jugaran en diades de descans futbolístic del calendari oficial. Aquest calendari pel que fa al grup de Llagostera és el següent:

6/1/82 - Sils - Llagostera i Palafolls - Tossa.

21/2/82 - Llagostera - Tossa i Sils - Palafolls.

19/3/82 - Llagostera-Palafolls i Tossa - Sils.

8/4/82 - Tossa - Llagostera i Palafolls - Sils.

11/4/82 - Palafolls-Llagostera i Sils - Tossa.

13/5/82 - Llagostera - Sils i Tossa - Palafolls.

RESULTATS

TERCERA CATEGORIA REGIONAL

13-12-81 : Llagostera 2 - Breda 0

20-12-81: Sant Gregori 2 - Llagostera 3

3-1-82: Llagostera 3 - Coma Cros 0

10-1-82: Anglès 0 - Llagostera 1

I TORNEIG ERNEST MASCORT

6-1-82: Sils 5 - Llagostera 3

JUVENILS

13-12-81: Farners 1 - Llagostera 3

20-12-81: Llagostera 1 - Vilobí 1

3-1-82: Tossa 3 - Llagostera 0

10-1-82: Riudellots 5 - Llagostera 0

INFANTILS

12-12-81: Llagostera 4 - Vidreres 5

19-12-81: Breda 0 - Llagostera 0

2-1-82: Llagostera 2 - Ca l'Aguidó 6

9-1-82: Llagostera 4 - Tordera 5

HOQUEI PATINS

Els nostres equips de Hoquei Patins estan demostrant gran tenacitat en tots els encontres. Malgrat això, els resultats els són adversos en aquesta primera part de temporada. En l'esport, com en tot, hi ha alts i baixos, i mai s'aconseguirien les fites proposades si no es superessin amb deportivitat aquests entrebancs. Ens atrevim a dir a aquest sa jovent que, saber perdre avui és guanyar demà. Es pot fer esport, perdre i mantenir-se orgullós en uns principis que són bàsics per poder continuar la tasca empresa.

Aquests nois i noies practicants de l'esport amateur estan donant notorietat a la població. Esperem que les autoritats i el poble en general sàpiga donar un bon acull a aquesta saó esportiva que s'està sembrant.

INFANTILS

SHUM - Lacustaria	9 - 0
Riudellots - Lacustaria	7 - 3
Lacustaria - GE i EG	2 - 3
Farners - Lacustaria	6 - 3
Lacustaria - Lloret	(Suspès)

JUVENILS

Palafrugell - Lacustaria	16 - 4
GE i EG - Lacustaria	11 - 4
Lacustaria - SHUM	2 - 11
Ripoll - Lacustaria	8 - 2
Lloret - Lacustaria	15 - 3

HANDBOL

Els resultats corresponents a aquests últims partits han estat:

U.E. Figueres, 45 - Llagostera, 9
Llagostera, 16 - Blanes, 25
Blanes, 36 - Llagostera, 4
Llagostera, 11 - Celrà, 12

BASQUET

Partits jugats:

C.B. Adepaf, 103 - Llagostera, 22
Llagostera, 64 - U.E. Vilarroja, 22
Bordils, 14 - Llagostera, 28

Classificació:

12 ^a jornada	P.J.	Punts
C.B. Adepaf	11	22
Puma Sant Josep	11	20
C.B. Olot	11	18
C.B. Llagostera	10	14
C.B. P. Amer	11	12
C.B. Guíxols	11	8
U.D. Calonge	12	8
Pere Roselló	12	6
U.E. Vilarroja	12	2
C.B. Bordils	9	0

Equip de bàsquet junior femení, que junt amb el de handbol, van inaugurar la pista poliesportiva en un acte presidit pel Delegat de Girona d'Esports Miquel Callís i el Batlle Josep Codina.

Comentari, amb proposta

CINC NOMS PROPIS DEL
TEATRE LLAGOSTERENC

En els darrers mesos l'activitat teatral llagosterenca està coneixent una animació que no es recorda de temps. Abans de continuar, vull aclarir que si destaco a determinades persones és perquè sense llur participació, aquest ambient potser no s'hauria aconseguit, tanmateix crec que per fer una obra de teatre es requereix un treball d'equip, pel que tothom és necessari i ningú imprescindible.

En Francesc Lorenzo i Gàcia, està al marge de l'anterior comentari. Ell és un reconegut autor teatral, fill de Llagostera, que gràcies a la Mostra hem pogut "descobrir". Ha estrenat varies obres a Barcelona, on viu, i algunes representades actualment per tot Catalunya. Anhela que una obra

seva sigui representada per un grup local. Procurarem entrevistar-nos amb ell per conèixer més sobre la seva personalitat.

La creació d'Amics del Teatre, la nova posta en escena de "La Pepa Maca" (arran de l'homenatge al Ferrer), i l'organització d'una 1.a Mostra de Teatre, amb vuit representacions, és la consolidació d'un treball important, que no es pot parar aquí. Un element a destacar és en Jaume Romo, present de molts anys en bona part de les activitats teatrals.

La representació dels tradicionals "Pastorets", ha agrupat a més de 50 persones, xics i grans, amb retorn de "velles" figures de l'escena, tot coordinat per en Pepe Fernández, un altre actiu element del teatre local.

En Quim Aiguabella, que definíem com a "primer actor" de l'escena llagosterenca, ha demostrat amb la participació en el muntatge, direcció i interpretació en la difícil obra "Història del Zoo", la seva gran dedicació al teatre.

Com a més recent tenim la preparació de "Evita" per en Quim Planella, repetint la idea de "Jesucrist Superstar" i "Godspell", amb l'utilització del "Play back" ben adaptat a una

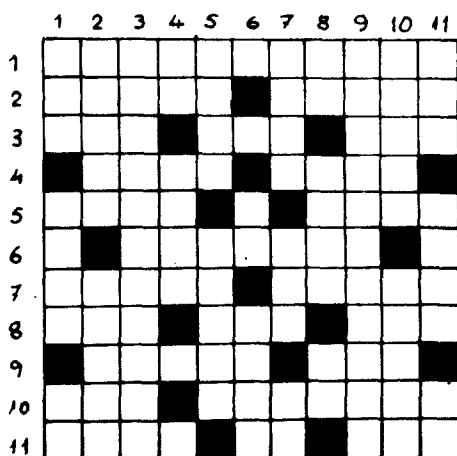
curada escenografia i a la jovenívola presència dels actors. D'ell pensem que pot ésser el primer professional sortit dels Elencs Teatrals Llagosterencs.

Al voltant d'aquests noms propis, com hem dit en un principi, hi ha moltes més persones que s'interessen pel teatre. Tothom es coneix i en certa manera tothom és independent. Quatre possibilitats per fer teatre és un pas endavant, però potser és el moment de plantejar unes bases, començant per crear un grup que ho aglutini tot, per poder disposar del material, mitjans econòmics, locals, burocràcia, etc. L'important és que SEMPRE hi hagi una plataforma per a fer teatre.

Entre Pastorets, Evita i Amics del Teatre (és un bon nom pel nou grup), hi ha més de cent actors. El suport del Casino, Casal, Bell-Matí, pensem ha de ser total. Què més falta? —Que hi hagi continuïtat, que es representi una(s) obra del autor "desconegut", que es treballi amb les escoles, que s'accepti aquesta proposta... Per què? La unió fa la força, és bo que sortim de casa per fer quelcom de positiu, el teatre és cultura, comunicació, art.

J.V.B.

MOTS ENCREUATS n.º 13

HORIZONTALS:

1.— Relatiu a l'hora baixa. 2.— Distreta, divertida. Casa de pagès. 3.— Artista de mímica. Natural d'una nació europea. Riu de Girona. 4.— Lloc, paratge. De paraula. 5.— Veu pública d'una cosa. Municipi de l'Alt Empordà. 6.— Tapaboques. 7.— Valenta. Substància a l'interior de la maraperla. 8.— Composició poètica. Extremadament petit. Ferm, rígid. 9.— Nat amb ell mateix. Cadena muntanyosa del NO d'Àfrica. 10.— Manoll. D'acord amb la llei. 11.— Encès d'ira. Pronom reflexiu. Vocal repetida.

VERTICALS:

1.— Ganxo per pescar. Esponjós, tou. Nota musical. 2.— Omesa. Tenir odi. 3.— Recordança. 4.— (Al revés) forma femenina d'En. Caixa de morts. 5.— Metall blanc. Caixa transparent amb llum dins. 6.— Gos. Tingut en consideració. 7.— (Al revés) Metall. Consonant repetida. Nom de lletra. 8.— Emperador de l'Iran. Planta de la família de les rutàcies. (Al revés) símbol de l'iridi. 9.— Congregació calcària que sol trobar-se al sostre de les caveres. 10.— Corc del caixals. Compta amb algú. 11.— De preu alt. Ara mateix. Part terminal del braç.

SOLUCIÓ AL N.º 12

VERTICALS: 1.— Xaferderies. 2.— Agata. Tendra. 3.— urB Ion. Deu. 4.— Aram aguM. 5.— Omis. U. Ucas. 6.— S. Contrit. O. 7.— Claca. Atall. 8.— iaD. Nat. Nas. 9.— Noces. Oci. 10.— uiR. Sismica. 11.— Fast. AA. Ase.

HORIZONTALS: 1.— Xau. Osca. Uf. 2.— Agram. Linia. 3.— Et. asoC. C. T. 4.— Raim. Nanes. 6.— D. O. Ut. Asia. 7.— Etna. Rat. Sa. 8.— Re. Guít. Om. 9.— Inductància. 10.— Edema. Laics. 11.— Sau. Sols. AE.

FINQUES GALOBARDES

Plaça Catalunya, 5 - Tel. 83.00.47 LLAGOSTERA

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

VENDA DE VIVENDES DE PROTECCIÓ OFICIAL
C/. Constància, 4 - Llagostera

Veniu a informar-vos, US INTERESSA!

ANTIGUITATS "LACUS - ART"

LLAGOSTERA

Passeig Romeu, 2 - Telèfon 83 01 41

COMERCIAL 26

PLÀSTICS PER A LA CONSTRUCCIÓ

C/. Nou, 26 - Telèfon 83 02 16 (provisional)

LLAGOSTERA (Girona)

TRANSPORTS

JAPIC

A TOT ESPANYA

Servei de Recaderia de

Llagostera a Girona, a Barcelona

Carrer Girona, 16 i 20

Telèfon 83 01 83

LLAGOSTERA

*So
*Ràdio
*T.V.
*Electrodomèstics

CLARAN

Juli Clara Andrés

Angel Guimerà, 8 - Tel. 83.02.23

LLAGOSTERA

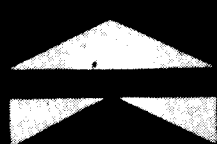
SERVEI DE GRUA
PLANXA i PINTURA

Construcciones JOSE Ramirez

Urbanización «Cal Curt»

Teléfono 83 02 26

LLAGOSTERA

ALDI

el estilo diferente y
los precios más bajos